

Στις άλλες σελίδες:

- ΛΙΒΑΝΟΣ
- ΕΡΕΥΝΑ: ΓΥΝΑΙΚΕΣ - ΕΡΓΑΤΡΙΕΣ
- ΕΥΡΩΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ
- ΜΑΘΗΤΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

ΑΓΩΓΗ ΓΙΑ ΛΙΒΕΛΛΟ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ «ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ»

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΦΡΑΣΗ

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΡΕΣΤΗ ΣΤΟΥΣ ΕΡΓΟΔΟΤΕΣ

Στὴν προηγούμενη ἔκδοσις τῆς «Σ. ΕΚΦΡΑΣΗΣ» δημοσιεύθηκε ἑκτενὲς ρεπορτάζ γιὰ τὴν περίπτωση τῆς κατάληψης ἀπὸ Αἰγύπτιους ἐργάτες ἑνὸς ψωμάδικου στὰ Λατσίᾳ. Ἡ Σ. ΕΚΦΡΑΣΗ δημοσίευσε μὲ κάθε λεπτομέρεια τὸ ἱστορικὸ τῆς ὑπόθεσης ἔτσι ὥπως ἐκτέθηκε ἀπὸ τοὺς ἴδιους τοὺς Αἰγύπτιους ἐργάτες, καταδίκασε τὴν στάση τῶν ἀστικῶν ἐφημερίδων πάνω στὸ ζήτημα ὥπως καὶ τὴν στάση τῆς ἐργοδοσίας, καὶ ὑποστήριξε τέλος τὴν ἐνέργεια τῶν ξένων ἐργατῶν γιὰ τὴν διεκδίκηση τῶν ἀναφαίρετων δικαιωμάτων τους.

Ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ φαρμά-
δικου μέσω τοῦ δικηγόρου
τοῦ κ. Α. Κληρίδη κίνησε
ἀγωγή ἐναντίᾳ στήν «Σ.

τὸ τὸν λόγον δὲν εἶναι ἀρε-
στή· τοὺς κύκλους τῆς ἐρ-
γοδοσίας καὶ τῶν ἐκμεταλ-
λευτῶν καὶ εἶναι· γι' αὐτὸ

μέ την ίδια αδιαλλακτικό
τητα του άγωνα της ενάν-
τια στην εκμετάλλευση
καί τον καπιταλισμό.

- Η ΒΟΛΗ ΤΟΥ ΚΑΡΑ
- Ο ΣΕΚΗ.
- Η ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΒΑΣΑΝΙΣΤΩΝ.
- ΜΑΓΗΤΕΣ.

ΕΚΦΡΑΣΗ
ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΕΔΕΝ

4 1976

עבודת הקדוש

αρ. φυλλου 18

MINIMOYM ΜΙΣΘΩΝ

ΑΝΑΓΚΗ

ПОУ

ЕПЕЛГЕЛ

ΝΕΟ ΚΤΥΠΗΜΑ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΥΣ
ΕΡΓΑΤΕΣ ΤΩΝ ΒΑΣΕΩΝ:
ΟΙ ΑΡΧΕΣ ΕΤΟΙΜΑΖΟΥΝ
ΝΕΕΣ ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ

• ὀγκαστικῶν ἀπολοθῶν στὰ
• ἀποκοπῆς τῶν μὲν
• εἰς εἶναι δοσκό

[illegible]

1. DATE 11/11/54
 2. TIME 11:11
 3. LOCATION 11:11
 4. WIND 11:11
 5. WAVE 11:11
 6. SEA 11:11
 7. SKY 11:11
 8. TEMP 11:11
 9. WIND 11:11
 10. WAVE 11:11
 11. SEA 11:11
 12. SKY 11:11
 13. TEMP 11:11
 14. WIND 11:11
 15. WAVE 11:11
 16. SEA 11:11
 17. SKY 11:11
 18. TEMP 11:11
 19. WIND 11:11
 20. WAVE 11:11
 21. SEA 11:11
 22. SKY 11:11
 23. TEMP 11:11
 24. WIND 11:11
 25. WAVE 11:11
 26. SEA 11:11
 27. SKY 11:11
 28. TEMP 11:11
 29. WIND 11:11
 30. WAVE 11:11
 31. SEA 11:11
 32. SKY 11:11
 33. TEMP 11:11
 34. WIND 11:11
 35. WAVE 11:11
 36. SEA 11:11
 37. SKY 11:11
 38. TEMP 11:11
 39. WIND 11:11
 40. WAVE 11:11
 41. SEA 11:11
 42. SKY 11:11
 43. TEMP 11:11
 44. WIND 11:11
 45. WAVE 11:11
 46. SEA 11:11
 47. SKY 11:11
 48. TEMP 11:11
 49. WIND 11:11
 50. WAVE 11:11
 51. SEA 11:11
 52. SKY 11:11
 53. TEMP 11:11
 54. WIND 11:11
 55. WAVE 11:11
 56. SEA 11:11
 57. SKY 11:11
 58. TEMP 11:11
 59. WIND 11:11
 60. WAVE 11:11
 61. SEA 11:11
 62. SKY 11:11
 63. TEMP 11:11
 64. WIND 11:11
 65. WAVE 11:11
 66. SEA 11:11
 67. SKY 11:11
 68. TEMP 11:11
 69. WIND 11:11
 70. WAVE 11:11
 71. SEA 11:11
 72. SKY 11:11
 73. TEMP 11:11
 74. WIND 11:11
 75. WAVE 11:11
 76. SEA 11:11
 77. SKY 11:11
 78. TEMP 11:11
 79. WIND 11:11
 80. WAVE 11:11
 81. SEA 11:11
 82. SKY 11:11
 83. TEMP 11:11
 84. WIND 11:11
 85. WAVE 11:11
 86. SEA 11:11
 87. SKY 11:11
 88. TEMP 11:11
 89. WIND 11:11
 90. WAVE 11:11
 91. SEA 11:11
 92. SKY 11:11
 93. TEMP 11:11
 94. WIND 11:11
 95. WAVE 11:11
 96. SEA 11:11
 97. SKY 11:11
 98. TEMP 11:11
 99. WIND 11:11
 100. WAVE 11:11
 101. SEA 11:11
 102. SKY 11:11
 103. TEMP 11:11
 104. WIND 11:11
 105. WAVE 11:11
 106. SEA 11:11
 107. SKY 11:11
 108. TEMP 11:11
 109. WIND 11:11
 110. WAVE 11:11
 111. SEA 11:11
 112. SKY 11:11
 113. TEMP 11:11
 114. WIND 11:11
 115. WAVE 11:11
 116. SEA 11:11
 117. SKY 11:11
 118. TEMP 11:11
 119. WIND 11:11
 120. WAVE 11:11
 121. SEA 11:11
 122. SKY 11:11
 123. TEMP 11:11
 124. WIND 11:11
 125. WAVE 11:11
 126. SEA 11:11
 127. SKY 11:11
 128. TEMP 11:11
 129. WIND 11:11
 130. WAVE 11:11
 131. SEA 11:11
 132. SKY 11:11
 133. TEMP 11:11
 134. WIND 11:11
 135. WAVE 11:11
 136. SEA 11:11
 137. SKY 11:11
 138. TEMP 11:11
 139. WIND 11:11
 140. WAVE 11:11
 141. SEA 11:11
 142. SKY 11:11
 143. TEMP 11:11
 144. WIND 11:11
 145. WAVE 11:11
 146. SEA 11:11
 147. SKY 11:11
 148. TEMP 11:11
 149. WIND 11:11
 150. WAVE 11:11
 151. SEA 11:11
 152. SKY 11:11
 153. TEMP 11:11
 154. WIND 11:11
 155. WAVE 11:11
 156. SEA 11:11
 157. SKY 11:11
 158. TEMP 11:11
 159. WIND 11:11
 160. WAVE 11:11
 161. SEA 11:11
 162. SKY 11:11
 163. TEMP 11:11
 164. WIND 11:11
 165. WAVE 11:11
 166. SEA 11:11
 167. SKY 11:11
 168. TEMP 11:11
 169. WIND 11:11
 170. WAVE 11:11
 171. SEA 11:11
 172. SKY 11:11
 173. TEMP 11:11
 174. WIND 11:11
 175. WAVE 11:11
 176. SEA 11:11
 177. SKY 11:11
 178. TEMP 11:11
 179. WIND 11:11
 180. WAVE 11:11
 181. SEA 11:11
 182. SKY 11:11
 183. TEMP 11:11
 184. WIND 11:11
 185. WAVE 11:11
 186. SEA 11:1

ἀπεδύλες

~~δομές κατὰ τὴν ἀρχαίαν οἰκονομικὴν~~
~~οἱ πρὸς αὐτὰς ἐπιδραμοῦσες παλαιοὶ~~
~~οἱ πρὸς αὐτὰς ἐπιδραμοῦσες παλαιοὶ~~

Year	Percent
1950	7.0
1960	8.5
1970	8.0
1980	9.5

10 Σεπτεμβρίου 1976

MOBESIA

ένάντια στὰ ἀφεντι
δεμένη μὲ τὴν πάλη
τὴν Κυδέρηση τῶν

V».

αι οὔτε μέσα σ

εολογία μας, γ

ναί πάντα έπαν
'Ο Καπιταλισμός

κμετάλλευση τ
οί μαγαῦθρες π

εται ἡ ἐργοδο-
τιν ἤσσει τὴν κέρ-

...ναί τόσο ξεκάθαρο
...αλήθειες

καὶ μόνο περὶ

Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Ἡ ἐκλογή τοῦ νέου προέδρου τῆς Βουλῆς συνο-
δεύτηκε, ὅπως εἶναι γνωστό, ἀπὸ πολλὰς ἐπιφυλάξεις
καὶ ἀμφισβητήσεις. Ἀναφέρθηκε ἡ ἀκαταλληλότητά
του ὡς ἀτόμου χωρὶς πολιτικὴ πείρα, ἡ σύνδεσός του
μὲ «παράεκκλησιαστικά» οἰκονομικά συμφέροντα κ.ά.
Σκοπὸς μας δὲν εἶναι ἡ ἐξέταση τῶν πρὸ πάνω μο-
φῶν, ἀλλὰ ἡ ἀνάλυση τῆς θέσης τοῦ Σ.Κ. ΕΔΕΚ, πού
ἀμφισβήτησε τὴν καταλληλότητα τοῦ ὑποψηφίου τοῦ
ΔΗ.ΚΟ., μὲ τὴ δική της ὑποψηφιότητα. Σημάντική, ἐ-
πίσης εἶναι ἡ ἀνάληψη μιᾶς ἀνάληψης καὶ ἡ σωστὴ
ἀντιμετώπιση τῆς θέσης τῶν ἄλλων κομμάτων πάνω
στὸ θέμα.

Τὸ ΔΗ.ΚΟ. ᾔδειξε τὴν ἀ-
σπὴν ἀποφασιστικότητά του νὰ
δεκδικήσῃ καὶ νὰ καταλάβῃ
τὴν προεδρία τῆς Βουλῆς, καὶ
νὰ μὴ ἀφήσῃ — μέσοι στὰ
πλαίσια τῆς ἐνότητος τῶν
τριῶν κόμμιάτων — νὰ πε-
ριέλθῃ ὅποιοῦδήποτε σημα-
τικὸς πόσος στὰ χεῖρα τῶν ἀ-
ριστερῶν δυνάμεων. Ἀκριβῶς,
ἡ εὐρύτερη πολιτικὴ σημα-
σία τοῦ ζητήματος τῆς προε-
δρίας τῆς Βουλῆς ὅρισκεται
ἐν αὐτό: ὅτι ἡ δεξιὰ δὲν εἶ-
ναι διατεθειμένη νὰ παραχω-
ρήσῃ στὴν ἀριστερὰ μερίδα
στὴ συμμετοχὴ στὴν ἐξου-
σία.

Ἀπὸ τὴν ἄλλην πλευρά, ἡ διαχθινησὴ τῆς προσεδρίας τῆς Βουλῆς ἀπὸ τὸν πρόεδρο τοῦ Σ.Κ. ΕΔΕΚ ἔδειξε, πῶς, ἔνα τουλάχιστον κομμάτι τῆς ἀριστερᾶς, δὲν εἶναι διατεθειμέ-
νο, μὲ τὸ ἀπατηλὸ σύνθημα τῆς ἐνότητος, νὰ μπεῖ κάτω ἀπὸ τὴν ἡγεσία τῆς δεξιᾶς. Ἡ ἀντιμπεριλαστικὴ ἐνότης δὲν σημαίνει μονοπώληση τῆς ἡγεσίας ἀπὸ τὴν δεξιὰ —

ἡ ἀπὸ ἑνα κομμάτι· της —
ἀλλὰ εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα
τῆς συσπείρωσις τῶν λαϊκῶν
δυνάμεων γύρω ἀπὸ ἑνα σα-
φές πρόγραμμα, ποὺ διαγρά-
φει καθαρὰ τοὺς στόχους τοῦ
ἀγώνα, τὴν ἐξωτερικὴ πολι-
τικὴν, τὴν οἰκονομικὴν πολιτι-
κὰ σὰ μέσο στὴν ὑπηρεσία
τοῦ ἀγώνα, τὴ διάρθρωση
τῆς ἡμέρας κ.ἄ. Καμμιὰ
πραγματικὴ ἐνότητα τοῦ λαοῦ
δὲν μπορεῖ νὰ ἐπιτευχθεῖ χω-
ρὶς τὴν ἄμσση καὶ ἐνεργὴ
συμμετοχὴν του στὶς πολιτι-
κὰς διαδικασίες.

Ἡ στάση τοῦ ἀλλοτρίου ἀντι-
 στροφῆς κόμματος, τοῦ ΔΗΚΕΛ, ὑπῆρξε ἀποκαρδιωτική
 ἀλλὰ καὶ ἀντιφατική. Ὁ Γ. Γ.
 Γρ. τοῦ κόμματος ὑποστήριξε
 πῶς θάπρεπε νὰ βρεθεῖ ὑπο-
 ψήφιος κοινῆς ἐμπιστοσύνης
 ποὺ γ' ἀντῆκει στὸ ΔΗΚΟ.
 Ἀλλὰ, συνέχισε, ἐπειδὴ αὐτοὶ
 τὸ ἄπομα δὲν βρέθηκε, τὸ
 ΔΗΚΕΛ εἶναι ὑποχρεωμένο νὰ
 ψηφίσαι τὸ συγκεκριμένο ὑπο-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΣΤΗΝ 8η ΣΕΛΙΔΑ

Μια ευγλωττη υπουργική συνέντευξη «ΤΑ ΕΘΝΙΚΑ» ΔΙΚΑΙΑ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΚΑΙ Ο ΑΝΤΙΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ

Δημοσιεύουμε αποσπάσματα από μια συνέντευξη που έδωσε ο Υπουργός των Έσωτερικών της Τουρκίας Κορκούτ Οζάλ, στην εφημερίδα της Κωνσταντινούπολης «Τερκουμάν» σχετικά με τις χρόνιες πολιτικές αναταραχές στην Τουρκία. Η συνέντευξη είναι αρκετά διαφωτιστική για τον τρόπο με τον οποίο η άρχουσα τάξη της Τουρκίας χρησιμοποιεί διάφορα «εθνικά» θέματα (π.χ. Κυπριακό) για να παραπλανεί τις μάζες και να συγκαλύπτει τα χρόνια οικονομικά προβλήματα που βασανίζουν τον Τουρκικό λαό.

Ερώτηση: Αναλάβατε υπήρξε σε μια εποχή που η οργανωμένη βία βρίσκεται στο ζενίθ. Ποιές είναι οι αρχικές σας απόψεις σχετικά με την κατάσταση;

Απάντηση: Στο παρελθόν οι ηθικές αξίες επηρεάζανε σοβαρά την κοινωνία μας. Η επιρροή των ηθικών αξιών είχαν προωθήσει το σεβασμό και την αγάπη ανάμεσα στα άτομα. Παρ' όλα αυτά, οι ηθικές αξίες έχουν τα τελευταία διαθρηθεί. Ο όλος σύμδε και ο έλ-

μα και την κοινωνία σε μια σειρά πράξεων που επηρεάζουν το νόμο και τη τάξη, δημιουργούν προβλήματα τροχαίας, επιφέρουν αύξηση της εγκληματικότητας και επηρεάζουν αρνητικά την ευημερία της χώρας.

Ερώτηση: Να συνοψίσω το τι έχετε πει: Λέτε ότι αναλάβατε μια χαώδη κατάσταση και ότι το χάος είχε δημιουργηθεί από οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα και πως η κοινωνία μας ζει τώρα απομονωμένα από τον

ζ: δηλ. η Τουρκία απειλείται από μια εξωτερική δύναμη. Αλλά αν σας άρεσει μπορώ να την ονομάσω, είναι ο δ ι ε θ ν ή ς κ ο μ μ ο υ ν ι σ μ ό ς. Κανένας δεν μπορεί να το άρνηθεί. Το σύστημα επιτρέπει επίσης στον κομμουνισμό να παίξει παιγνίδια. Είναι ένα σύστημα βασισμένο στον όλισμό. Έχει ήδη ετοιμάσει ένα γόνιμο έδαφος για το κομμουνισμό.

Φαίνεται πως μια ισχυρή Τουρκία δεν συμβιβάζεται με τα συμφέροντα πολλών ξένων δυνάμεων. Το Κυπριακό έχει αποδείξει. Αλλά δρώντας αποφασιστικά η Τουρκία ανατρέπει διάφορα πράγματα.

Ερώτηση: Περιλαμβάνετε την Αμερική και τη ΣΙΑ σ' αυτές τις δυνάμεις;

Απάντηση: Δεν θέλω να γίνω συγκεκριμένος. Ποιος θέλει μια ισχυρή Τουρκία; Εμείς. Τα παιδιά αυτής της χώρας θέλουμε να φτιάξουμε μια ισχυρή Τουρκία. Ποιος δεν το επιθυμεί; Όλοι εκείνοι που τα συμφέροντά τους θα βλαφτούν αν δημιουργηθεί μια ισχυρή Τουρκία.

Το τι ουσιαστικά λέγει ο Τούρκος υπουργός είναι πως σήμερα οι εργάτες ζητούν περισσότερα γιατί επηρεάζονται από ολιστικές αξίες. Σαν αποτέλεσμα διευκολύνεται ο κομμουνισμός. Από την άλλη παραβλέπεται το μεγάλο καθήκον των Τούρκων, να φτιάξουν δηλαδή μια ισχυρή Τουρκία.

Όλα ταυτα ευγλωττα κα-

ταμαρτυρούν πως σχεδόν συνειδητά πιά η άρχουσα τάξη της Τουρκίας χρησιμοποιεί τα «εθνικά» θέματα για να παραπλανήσει τις Τουρκικές μάζες και τους εργάτες, που είναι σήμερα θύματα της οικονομικής κρίσης που μαστίζει τον καθυστερημένο Τούρκικο καπιταλισμό.

Είναι καθήκον των αριστερών δυνάμεων, τόσο στην Τουρκία όσο και στην Κύπρο και την Ελλάδα να πρωτοθήσουν μια συνεργασία βασισμένη πάνω στα κοινά συμφέροντα των εργαζομένων, πολεμώντας σε κάθε ευκαιρία τους εθνικιστικούς προσανατολισμούς, που οι κεφαλαιοκράτες αυτών των χωρών προπαθούν με διάφορους τρόπους να επιβάλουν στους λαούς των τριών χωρών.

σ τ ι κ έ ς α ξ ί ε ς ε-
χουν έπισης επη-
ρεάσει τις σχε-
σεις των άνθρ-
πων... Τώρα, μέσα σ' αυ-
τή τη χαώδη κατάσταση, οι
συνθήκες κάτω από τις οποί-
ες ζούμε στρώχουν τα άτο-

υπόλοιπο κόσμο και πως όρι-
σμένα προβλήματα επηρεά-
ζουν το κόσμο και την Τουρ-
κία επίσης;

Απάντηση: Επιτρέφετέ μου να πω πως δεν βλέπω το θέμα από τη σκοπιά αυτή.

ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΛΛΟΙ

ΕΝΟΤΗΤΑ

Μια μαγική λέξη σερβίρεται απλόχε-
ρα από όλες τις κατευθύνσεις «ΕΝΟΤΗ-
ΤΑ». Το μήνυμα έφτασε κι' από την Έλ-
λάδα. ΕΝΟΤΗΤΑ. Ο υποψήφιος του «Δημ.
Συναγερμού» για τις αναπληρωματικές του
Οκτώβρη συμβολίζει «ΕΝΟΤΗΤΑ». Το
ΔΗ.ΚΟ. σαν το Κόμμα της «πλειοψηφίας»
είναι εγγύηση της ΕΝΟΤΗΤΑΣ. Το Α-
ΚΕΛ ψηφίζει ανεπιφύλακτα ΔΗΚΟ χάριν
της ΕΝΟΤΗΤΑΣ. Τι απέραντη άτυχία για
την οικονομική олигархία και τον ιμπερια-
λισμό, ενωμένοι να υποταχθούμε και να
υπογράψουμε την θανστική μας καταδίκη.
ΕΝΟΤΗΤΕΣ υπάρχουν πολλές το
λοιπόν, διαλέγεις και παίρνεις.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΑ

Αν τύχει να περάσει κανένας από
την Αθήνα αυτή την εποχή θα βρει όλους
τούς δρόμους σκαμμένους και τα ραδιό-
φωνα να εξαγγέλλουν προγράμματα ή

συντάξεις για τους αγρότες. Ο' ανακα-
λύψει ακόμα μέσω της ΕΡΤ το κρυμμένο
οικονομικό θαύμα ή πόσο ο Πρωθυπουρ-
γός εκτιμάται από το Παγκόσμιο. Κατά
τά άλλα οι εκλογές του Νιόβη θα είναι
αδιάβλητες —αυτά δήλωσε ο κ. Καρα-
μανλής. Μερικές όμως προεκλογικές έν-
τυπώσεις δεν βλάπτουν, μία κι έχουμε τα
μέσα μαζικής επικοινωνίας στα χέρια μας.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

Η μάχη της Κύπρου σ'ά Ένωμένα
Έθνη προχωρεί με όλο και μεγαλύτερες
επιτυχίες. Ο Κύπριος Πρόεδρος σε προ-
καταρκτικές συναντήσεις με διάφορους
επισήμους του Αμερικανικού ιμπεριαλι-
σμού εξασφάλισε την κατηγορηματικότα-
τη θέση ότι οι Αμερικανοί ιμπεριαλιστές
θα συνεχίσουν να επεξεργάζονται σχέδια
για την διχοτόμηση του νησιού και ότι θα
συνεχίσουν με την ίδια επιμονή, όπως και
πρίν, να μεσολαβούν ώστε η πορεία της

υποχώρησής μας να είναι σταθερή και χω-
ρίς άσκοπες ταλαντεύσεις.

Επιστέγασμα των επιτυχιών ή όμιλία
του κ. Κάρτερ στην γενική συνέλευση του
ΟΗΕ ο οποίος δεν είπε ούτε λέξη για το
Κυπριακό. ΠΑΛΙ ΚΑΛΑ.

ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΕΝΟΤΗΤΑ

Μια ολόκληρη ζωή προσπαθώ και ά-
γωνίζομαι ν' ανακαλύψω τη μυστική φόρ-
μουλα της ενότητας. Και κεί που νόμι-
σα ότι βρισκόμουν πολύ κοντά στην με-
γάλη επιτυχία, με πρόλαβαν άλλοι. Ένα
ζεστό καλοκαιριάτικο πρωινό εκεί που ά-
πολάμβανα τον καφέ μου και τις εφημε-
ρίδες, σίγουρος για την επιτυχία μου, βρέ-
θηκα ξαφνικά μπροστά σε δεκάδες φόρ-
μουλες που οδηγούσαν στην ενότητα από
δεκάδες δρόμους.

Ακόμα δεν μπορώ να καταλάβω.

ΤΟ ΚΑΡΦΙ

ΕΚΦΡΑΣΗ

ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΚΟΡΥΦΗΣ

ΤΟ ΠΡΩΤΟ επίσημο ταξίδι του κ. Κυπριανού σαν Προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας και οι πρώτες του επαφές δεν αφήνουν κανένα περιθώριο αμφιβολίας για τους προσανατολισμούς του νέου Προέδρου. Η επίσκεψη του κ. Κυπριανού στις Ε.Π.Α. υποτίθεται ότι έχει σαν στόχο την παρουσίαση του Κυπριακού προβλήματος στη Γενική Συνέλευση του Ο.Η.Ε., την δαίτησή του δηλαδή μέσα στα σωστά διεθνή πλαίσια.

Όμως πριν ακόμα το πρόβλημα παρουσιαστεί στην Γενική Συνέλευση και πριν ο διεθνής οργανισμός εξεργαστεί οποιαδήποτε σχετική απόφαση, ο Κύπριος Πρόεδρος συναντιέται με επίσημους της κυβέρνησης των Ε.Π.Α. και αποδέχεται νέα μεσολάβηση Κλίφορντ.

Ο ίδιος ο κ. Κλίφορντ ήταν περισσότερο αποκαλυπτικός «κυοφορείται νέα μεσολαβητική φόρμουλα».

Ποιός ήταν λοιπόν ο στόχος του Κύπριου Προέδρου ή μάλλον στα Ένωμένα Έθνη ή η αναγνώριση πρωταγωνιστικού ρόλου στους ιμπεριαλιστές στις «διαδικασίες» για τη λύση του Κυπριακού προβλήματος;

Αποδεικνύεται για ακόμα μία φορά η αναγκαιότητα του προχωρημένου κοινού αγωνιστικού προγράμματος, σαν της μόνης σωστής εγγύησης για επαναφορά της πορείας του αγώνα στα σωστά πλαίσια.

Για να σταματήσει η πορεία της υποχώρησης και για να αποφευχθούν μια για πάντα οι υποπτες ιμπεριαλιστικές μεσολαβήσεις.

ΚΟΙΝΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Ο ΝΕΟΣ πρόεδρος της Βουλής των αντιπροσώπων στην πρώτη θύμια μετά την εκλογή του στη Λάνια είπεν ότι το κόμμα του είναι υπέρ των κοινοτικών εκλογών.

Στο παρελθόν κι από άλλους εκπροσώπους του ΔΗΚΟ ακόμα και τον ίδιο τον Πρόεδρο της Κυπριακής Δημοκρατίας κ. Σπύρο Κυπριανού ακούσαμε παρόμοιες δηλώσεις.

Όταν όμως ήλθε η ώρα για να αποφασίσουν πότε να γίνουν αυτές οι εκλογές άλλαξαν γνώμη, προβάλλοντας πάντα τα επιχειρήματα έκτακτης ανάγκης και πολιτικών σκοπιμοτήτων.

Η ΕΔΕΝ και η ΕΔΕΚ είναι αποφασισμένες να αγωνιστούν για να γίνουν οι κοινοτικές εκλογές. Είναι αναφαίρετο δικαίωμα του λαού να εκλέγει την τοπική του διοίκηση και καμμία σκοπιμότητα δεν μπορεί να δικαιολογήσει την αναβολή των εκλογών.

ΨΗΦΟΣ ΣΤΑ 18

ΕΝΑ από τα καυτά προβλήματα που αντιμετωπίζει σήμερα η νεολαία είναι η ψήφος στα 18. Η Σ.Ν. ΕΔΕΝ είναι η πρώτη οργάνωση νεολαίας που υποστήριξε αυτή την θέση και που κάνει και θα συνεχίσει να κάνει αγώνα μέχρις ότου πετύχει την εφαρμογή αυτού του δικαιώματος.

Γιατί αν το αίμα στις φλέβες των νέων στα 18 ώριμάει για να κρατήσουν το όπλο και να υποστηρίξουν την πατρίδα τους τότε γιατί να μην δικαιούνται να συμμετέχουν στην χάραξη της πολιτικής γραμμής που θα καθορίζει την τύχη του λαού μας.

Οι νέοι των 18, 19 και 20 ετών είναι αρκετά ώριμοι για να είναι σε θέση να εκφράσουν τις απόψεις τους και τη γνώμη τους πάνω σε πολιτικά ζητήματα. Η αντίθετη άποψη βασίζεται πάνω σε μια αντιδραστική πατερναλιστική αντιμετώπιση της νεολαίας, που σκοπό έχει να δημιουργεί όχι ελεύθερους ανθρώπους αλλά ελεγχόμενους.

Η ΛΙΒΑΝΙΚΗ ΚΡΙΣΗ

Τόν τελευταίο μήνα παρατηρήθηκε αύξηση και ένταση των συγκρούσεων στο Νότιο Λίβανο μεταξύ των προοδευτικών και Παλαιστινιακών δυνάμεων από τη μία μεριά και των φαλαγγιτών, των δυνάμεων της αντίδρασης από την άλλη. Ειδικά στις τελευταίες συγκρούσεις γίνεται ο ρόλος των Ισραηλιτών πιο φανερός και πιο αποφασιστικός. Τα Ισραηλιτικά στρατεύματα εισβάλλουν στο Λίβανο και πολεμούν στο πλευρό των φαλαγγιτών ενάντια στις προοδευτικές δυνάμεις του Λιβάνου και της Παλαιστινιακής επανάστασης.

Μια σύνταξη αναδρομή σε όλη την πορεία που διανύει η κατάσταση στο Λίβανο θα βοηθήσει να δούμε την κατάσταση καλύτερα. Τα τελευταία δυο χρόνια διεξάχθηκε στο Λίβανο ο εμφύλιος πόλεμος. Ο πόλεμος αυτός φθάνει στην απόκορύφωσή του το 1976 το καλοκαίρι. Ποιοί όμως είναι οι λόγοι που συνέτειναν στο να ξεκινήσει αυτός ο πόλεμος;

Η αντιδραστική κυβέρνηση του Λιβάνου στενή συνεργασία του Αμερικανικού ιμπεριαλισμού και του πληρεξουσίου του Ισραήλ στην περιοχή προσπαθεί συνεχώς να καταστείλει την επανάσταση των λαϊκών δυνάμεων και να αποκεφαλίζει το προοδευτικό λαϊκό κίνημα, προς όφελος του ιμπεριαλισμού από την μια και της κομπραδορικής αστικής τάξης του Λιβάνου από την άλλη. Ο Λίβανος σαν διαμετακομιστικός σταθμός έχει τρομερά μεγάλη σημασία για τον ιμπεριαλισμό. Αποτελεί τον συνδετικό κρίκο του δυτικού ιμπεριαλισμού με την ενδοχώρα, της οποίας τα περισσότερα καθεστώτα είναι αντισυμβατικά και ξενοκίνητα. Για να μπορούν όμως οι ιμπεριαλιστές να ελέγχουν τον Λίβανο έπρεπε να υπάρχει μια δυνατή κυβέρνηση που να τους εξασφάλιζε τα συμφέροντά τους, και που να μπορούσαν ανά πάσαν στιγμή να την ελέγξουν και να την καθοδηγήσουν. Ποιός όμως είναι το σκηνικό που έφερε την εμφάνιση του εμφύλιου πολέμου της κοινωνικής κατανομής και προσφοράς στο εθνικό επίπεδο;

Στην πραγματικότητα η Λιβανέζικη οικονομία είναι εξαιρετικά ασθενής και εξαρτημένη.

Η Γεωργία που απασχολεί περισσότερο σχεδόν από το μισό του πληθυσμού δεν συνεισφέρει παρά μόνο το 17% στο εθνικό εισόδημα.

Η Λιβανέζικη βιομηχανία που αναπτύχθηκε μετά το τέλος του 2ου Παγκοσμίου Πολέμου προσφέρει στο εθνικό εισόδημα μόνο το 20%. Πρόκειται για μια βασικά ελαφρά βιομηχανία που χρηματοδοτείται τις περισσότερες φορές από μικτά κεφάλαια. Πολλοί βιομηχανικοί κλάδοι λειτουργούν με ξένη άδεια και εξαρτιούνται από τα δυτικά τράστ και κυρίως τα αμερικανικά.

Το ποσοστό 58% του εθνικού εισοδήματος που φτάνει ο τομέας των υπηρεσιών (τράπεζες, εμπόριο, μεταφορές, τουρισμός) είναι ένα από τα πιο ψηλά στο κόσμο. Αντίθετα όμως το μέρος του

πληθυσμού που δουλεύει σε αυτό το τομέα δεν αντιπροσωπεύει παρά μόνο το 10%.

Αυτή η υπανάπτυξη των Λιβανέζικων οικονομικών δομών αντικατοπτρίζει την κοινωνική σύνθεση του πληθυσμού που αποτελείται από 3 εκατομμύρια κατοίκους. Η εργατική τάξη αριθμεί 250.000 εργαζόμενους, χωρίς να υπολογίζουμε τους 300.000 που τους εκμεταλλεύονται ακόμα χειρότερα από ότι τους Λιβανέζους. Τα διάφορα στρώματα της μικροαστικής τάξης (υπάλληλοι, μικρόμποροι, θιαστές) είναι πολύ πλατιά: αποτελούν την απόλυτη πλειοψηφία του πληθυσμού. Αυτό το φαινόμενο εξηγεί την απήχηση της θρησκευτικής διαίρεσης στο Λίβανο, και την μεγάλη δυσκολία που συναντούν οι Λιβανέζοι για να απελευθερωθούν από αυτό το ζυγό. Η κομπραδορική αστική τάξη αποκαλείται από τον πολύ κόσμο «η ομάδα των 4%». Πρόκειται σχηματικά για το ποσοστό των τραπεζικών, μεγαλεμπόρων, βιομηχανών και μεγάλων κτηματικών που κρατούν τα νήματα της οικονομίας της χώρας.

Οι κυριότερες πολιτικές δυνάμεις στο Λίβανο αντιπροσωπεύονται ως εξής: Από τα δύο μεγάλα χριστιανικά κόμματα (α) το κόμμα της Φάλαγγας (Κατάμπ) και (β) Το Εθνικό Φιλελεύθερο κόμμα (Ρ.Ν.Λ.) που δημιουργήθηκε γύρω από το πρόσωπο του παλιού προέδρου της δημοκρατίας Καμπίλ Σαμούν. Και τέλος το τρίτο κόμμα της δεξιάς έχει σαν αρχηγό του τον Ραϊμόν Έντι. Τα μουσουλμανικά αστικά κόμματα είναι πολύ ασθενέστερα από τα κόμματα της χριστιανικής δεξιάς.

Η αριστερά του κοινωνικού δουλίου αποτελείται βασικά από το:

- (α) Μέτωπο εθνικής πάλης.
- (β) Προοδευτικό Σοσιαλιστικό κόμμα του Τζούμπλα.
- (γ) Λιβανέζικο Κομμουνιστικό Κόμμα (Ρ.Κ.Λ.)
- (δ) Οργάνωση Κομμουνιστικής δράσης του Λιβάνου (Ο.Α.Κ.Λ.).

Ανεξάρτητα από την φύση τους τα Λιβανέζικα πολιτικά κόμματα δεν εξασκούν καμμία επιρροή πάνω στους Παλαιστινίους που κατάφυγαν στο Λίβανο από το 1948. Πολυάριθμες ένοπλες Παλαιστινιακές οργανώσεις

μοιράζονται την πολιτική εξουσία στους καταυλισμούς που ζουν οι Παλαιστίνιοι πρόσφυγες. Δίπλα από την κύρια οργάνωση της Αντίστασης την ΑΛ-ΦΑΤΑΧ μάχονται το Λαϊκό μέτωπο απελευθέρωσης της Παλαιστίνης (Ρ.Π.Λ.), το Λαϊκό Δημοκρατικό Μέτωπο Απελευθέρωσης της Παλαιστίνης (Ρ.Π.Δ.Λ.) το Λαϊκό Μέτωπο Απελευθέρωσης της Παλαιστίνης — Γενικό Αρχηγείο (Ρ.Π.Λ.Ρ.Γ.Κ.)

Τα αυξανόμενα οικονομικά προβλήματα και η παρουσία στο Λιβανέζικο έδαφος της ένοπλης Παλαιστινιακής αντίστασης κατάληξαν σε μια μεγάλη ανοδο των κοινωνικών και αντιιμπεριαλιστικών αγώνων. Η προσπάθεια καταστολής του λαϊκού κινήματος στο Λίβανο από την αστική τάξη είχε σαν αποτέλεσμα την ταχεία επέχταση του κινήματος αλληλεγγύης και την κλιμάκωση της λαϊκής επίθεσης.

Η αποτυχία της Λιβανικής κυβέρνησης να υποτάξει την Παλαιστινιακή αντίσταση είχε σαν αποτέλεσμα τον εξοπλισμό και εκπαίδευση της φαλαγγιτικής δεξιάς που προοριζόταν να παίζει το παιχνίδι των Αμερικανών. Παράλληλα όμως και οι προοδευτικές δυνάμεις του Λιβάνου δεν έμειναν άδρανες. Στάθηκαν αλληλέγγυες στην Παλαιστινιακή αντίσταση και πολεμίσαν μαζί με αυτήν για την αποτροπή των Αμερικανικών σχεδίων. Αυτά τα σχέδια ήταν: Προσπάθεια δημιουργίας Λιβανο-Παλαιστινιακής σύρραξης ή ενδολιβανικής σύρραξης.

Ο εμφύλιος πόλεμος του Λιβάνου υπήρξε ένας από τους πιο ισχυρούς και πιο αιματηρούς πολέμους. Κράτησε δυο σχεδόν χρόνια και καμμία δύναμη δεν κατάφερε να ελέγξει την κατάσταση. Η Συριακή εθνοελευθερωτική δύναμη που εγκαταστάθηκε εκεί μετά την Συριακή εισβολή φαίνεται ανίκανη να εξασκήσει αποτελεσματικά τον ρόλο της. Απόδειξη αυτής της κατάστασης είναι οι σημερινές συγκρούσεις στο Νότιο Λίβανο με την ενεργή ανάμειξη του Ισραηλιτικού παράγοντα καταυθύνόμενου από τον Αμερικανικό ιμπεριαλισμό. Ο τελευταίος μέσω του εκπροσώπου του Κάρτερ προσπαθεί να εξαγριώσει μια πολιτική οδωτερότητας με σκοπό την ταυτόχρονη προσέγγιση και των δύο μερών, Ισραήλ και Ρ.Λ.Ο.

Οι συγκρούσεις στο Λίβανο γίνονται με σκοπό να υπονομευηθεί η Διεθνής Δίσκεψη της Ειρήνης για το Παλαιστινιακό, που συνέρχονται σύντομα, αλλά ταυτόχρονα να αποφύγουν την εφαρμογή της συμφωνίας του Καΐρου που μιλά για το δικαίωμα παραμονής της ένοπλης Παλαιστινιακής αντίστασης στο Λίβανο.

Κ. Α.

ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ

ΚΑΙ

ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ

ΤΗΝ ΣΟΣ. ΕΚΦΡΑΣΗ

ΓΥΝΑΙΚΕΣ - ΕΡΓΑΤΡΙΕΣ

ΕΡΕΥΝΑ ΣΤΗ ΒΙΟΜ. ΠΕΡΙΟΧΗ ΛΕΜΕΣΟΥ

Οι εργοδότες βλέπουν την εργάτρια σαν αντικείμενο για πιο μεγάλη εκμετάλλευση

ΣΕ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΛΕΜΕΣΟΥ

Ομάδα συντρόφων από τη Λεμεσό επισκέφτηκε εργοστάσια στη βιομηχανική περιοχή της πόλης συζητήσε με εργάτριες:

Τη γυναίκα τη βρίσκουμε παντού, στα εργοστάσια ένδυσης και υπόδησης, πλαστικών, χειμικών κατασκευών, οινόπνευμας, αναψυκτικών, καλλυντικών κ. λ.π. Οι πιο πολλές εργάτριες είναι ελεύθερες κοπέλλες. Υπάρχουν και απόφοιτες γυμνασίων που δεν μπόρεσαν να βρουν γραφική εργασία και μπήκαν στα εργοστάσια. Στη βιομηχανική περιοχή, που πήγαμε για την έρευνα, εργοστασιάρχες μας απαγόρευαν να μιλήσουμε με τις εργάτριες, με το επιχείρημα πως θα δημιουργούσαμε προβλήματα στην επιχείρηση και θα ένθαρρυναν τις γυναίκες — εργάτριες για διεκδικήσεις που δεν είναι διατεθειμένοι να παραχωρήσουν.

Από τη στάση τους αυτή και μόνο βγαίνουν άριστα συμπεράσματα.

Σε μερικά εργοστάσια οι κοπέλλες δεν ανήκουν σε συντεχνία μ' αποτέλεσμα να στερούνται ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης γιατί μόνο τα μέλη των συντεχνιών της επωφελούνται πληρώνοντας 100 μίλες τη δέσμευση.

Σε εργοστάσιο της περιοχής επικρατούν ανθυγιεινές συνθήκες — οι εργάτριες εκφράσαν παράπονο — μ' αποτέλεσμα να κινδυνεύει η υγεία τους.

Άλλα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι εργάτριες στη βιομηχανική περιοχή είναι:

Τιμωρισμός, ωράριο και υπερωρίες, άδειες και γιορ-

τές, βάρδιες και τα έξοδα μεταφοράς στους τόπους δουλειάς.

Ο βασικός μισθός για τις γυναίκες — εργάτριες έδω κυμαίνεται από Λ. 6'500 μέχρι Λ. 11.000 τη δέσμευση. Από το μισθό αυτό, αφαιρούνται 475 μίλες κοινωνικές ασφαλίσεις, 650 μίλες έξοδα μεταφοράς στο τόπο δουλειάς, 100 μίλες ιατροφαρμακευτική περίθαλψη (έθελοντική) και 1% συνδρομή στις συντεχνίες. Σε σύνολο απολαβών Λ. 8.300 (ο συνήθης μισθός στη βιομηχανική περιοχή) αφαιρούνται συνολικά Λ. 1.600 μίλες περίπου. "Αν υπολογίσουμε κι' ένα αναψυκτικό την ημέρα ξεκαθαρίζει ένα ασήμαντο ποσό Λ. 6.700 μίλες τη δέσμευση.

Στα μάτια του επιχειρηματία η γυναίκα είναι αντικείμενο για μεγαλύτερη αποκόμιση κέρδους. Το μεροκάματο όλων των γυναικών είναι πιο χαμηλό από των άντρα και τα ωφελήματα περιορισμένα και βραχυπρόθεσμα.

Οι επιχειρηματίες εκμεταλλεύονται το γυναικείο δυναμικό με το πιο ξεστσίπωτο και άγριο τρόπο, χρησιμοποιώντας τη γυναικεία βραχυπρόθεσμα και περιορίζοντας την επαγγελματική μόρφωση και ειδικότητά της.

Οι απολαβές που οι εργοστασιάρχες δίνουν στις γυναίκες είναι τόσο χαμηλές και ασημαντές που θα ήταν αδύνατο σε μια μητέρα — εργάτρια να ξεκολλήσει τα εργάζα, όταν είναι αναγκασμένη ν' αφήνει το παιδί της σε βρεφονομικό σταθμό που τα έξοδα μειώνουν ακόμα περισσότερο το μισθό της.

ΓΙΩΡΓΟΥΛΑ Κυπριακού. Εργοστάσιο ΕΥΡΗΚΑ: "Ελεύθερη, 18 χρόνων: "Από οικονομικές δυσκολίες ήλθα να εργασθώ. Ο μισθός δεν είναι ικανοποιητικός, £8.500 δλα. Οι συνθήκες στο εργοστάσιο είναι άσχημες. Αναπνέουμε σκόνη, πούδρα, γίνεται μεγάλος θόρυβος. Είναι γενικά ανθυγιεινές οι συνθήκες. Χρειάζονται βρεφονομεία κοντά στη δουλειά γιατί οι παντρεμένες συναδέλφισσες έχουν προβλήματα.

Η ΑΝΑΤΡΟΠΗ των οικονομικών δεδομένων που έφερε το πραξικόπημα — εισβολή και η πολιτική που ακολούθησε για την αναστήλωση της απορριπτικής οικονομίας, που όπως γράψαμε και σ' άλλες εκδόσεις μας στηρίχτηκε πάνω στο χαμηλόμισθο του βιοτικού επιπέδου, στές απολύσεις, στη νόσοκοπή τιμωρισμού και άλλων δικαιωμάτων των εργαζομένων (και αυτά όλα προς όφελος του ιδιωτικού κεφαλαίου που βοηθήθηκε και από την κυβέρνηση, αντεργατικούς νόμους κλπ., σε μια παράλογη κατανομή των βαρών που άφησε τους κεφαλαιοκράτες να προχωρήσουν στην συσσώρευση υπερκερδών) ανάγκασε πολλές γυναίκες να πουλύν στην παραγωγή. Ο κουτοσυρμένος μισθός του εργάτη πατέρα ή συζύγου οικογενειάρχη, σε όλες περιπτώσεις ή υποασφάλισή του που μόνο υποσιτισμό επέτρεπε ή ακόμα ή απόλυση του (λόγω «πληγισμών εταιρειών») δεν μπορούσαν πια να καλύψουν τον οικογενειακό προϋπολογισμό. "Ετσι η γυναίκα αναγκάστηκε να μπει στη παραγωγή για να ενισχύσει το μεροκάματο που δεν έφτανε τις ανάγκες.

Η ΠΡΟΣΦΥΓΙΑ με την εγκατάληψη περιουσιών (απίτια — οικόπεδα), εσήρωσε πολλές νεαρές ελεύθερες κοπέλλες, που ίσως μπορούσαν ακόμα να συντηρούνται από τρύες γονιούς τους, και πάλιν στην παραγωγή γιατί οι κοινωνικοί θεσμοί, αποτέλεσμα του απάνθρωπου καπιταλιστικού συστήματος, απαιτούν περιουσίες για προίκα πριν από το γάμο.

Η παρουσία των γυναικών σε εργοστάσια είναι μεγάλη. Σε πολλές βιομηχανικές μονάδες, απασχολούνται σχεδόν αποκλειστικά γυναίκες.

ΟΙ ΕΡΓΟΔΟΤΕΣ εργοστασιάρχες βλέπουν τη γυναίκα σαν αντικείμενο για ακόμα πιο μεγάλη εκμετάλλευση. Το μεροκάματο της είναι σχεδόν πάντα χαμηλότερο ενώ τις περισσότερες φορές προσφέρει το ίδιο με τον άντρα στη παραγωγή. Η διάκριση αυτή της μη ισοτιμίας είναι ΑΠΑΡΑΔΕΧΤΗ. Οι ηγεσίες των συντεχνιών φαίνεται πως δέχονται παθητικά αυτή τη διάκριση. Πέρα από την αναφορά που γίνεται επετειακά για ισοτιμία κάθε χρόνο στη Διεθνή Μέρα Γυναικών και τη φραστική αποδοχή στές διακηρύξεις όταν γίνονται, οι συντεχνίες κανένα άγώνα καθημερινής πάλης δεν προωθούν για να σταματήσει η διάκριση. Το αίτημα για ισοτιμία μισθών γυναικών — αντρών εργατών δεν μπορεί να κερδηθεί απομονωμένα με παρακάλια στον κάθε εργοδότη ούτε με τυχόν ύπανωσματα των ηγετών της συντεχνίας προς την εργοδοσία και τα Υπουργεία. Επιτυχάνεται μόνο με οργανωμένη προβολή και δυναμική διεκδίκηση που πραγματοποιείται μετά που οι ίδιες οι εργάτριες συνειδητοποιήσουν πως και από μόνες μπορούν να αγωνιστούν και να το απαιτήσουν, πιέζοντας παράλληλα τη συντεχνιακή ηγεσία.

Οι σύντροφοι της Λεμεσού Ν. Κόκκινος και Π. Χαραλάμπους, μιλούν με τις εργάτριες για τα προβλήματά τους.

ΟΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Ποιοι λόγοι σας έσπρωξαν να εργασθείτε; "Ανήκατε σε συνδικάτο; Τι μισθό παίρνετε; Είστε ικανοποιημένη; Οι συνθήκες και οι βροι είναι καλοί. Ποιά άλλα προβλήματα αντιμετωπίζετε;

ΓΙΩΡΓΟΥΛΑ Κυπριακού. Εργοστάσιο ΕΥΡΗΚΑ: "Ελεύθερη, 18 χρόνων: "Από οικονομικές δυσκολίες ήλθα να εργασθώ. Ο μισθός δεν είναι ικανοποιητικός, £8.500 δλα. Οι συνθήκες στο εργοστάσιο είναι άσχημες. Αναπνέουμε σκόνη, πούδρα, γίνεται μεγάλος θόρυβος. Είναι γενικά ανθυγιεινές οι συνθήκες. Χρειάζονται βρεφονομεία κοντά στη δουλειά γιατί οι παντρεμένες συναδέλφισσες έχουν προβλήματα.

Το εργοστάσιο όπου μας απαγόρευαν να μιλήσουμε με τις εργάτριες, με το επιχείρημα πως θα ένθαρρυναν τις κοπέλλες για διεκδικήσεις που ο εργοδότης δεν είναι διατεθειμένος να παραχωρήσει.

ΙΣΟΤΙΜΙΑ ΣΤΗΝ ΑΜΟΙΒΗ ΓΥΝΑΙΚΩΝ - ΑΝΔΡΩΝ

ΟΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΕΣ ΔΕΝ ΘΑ ΚΑΜΟΥΝ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΜΕ ΤΑ ΠΑΡΑΚΑΛΙΑ ΜΟΝΟ ΜΕ ΑΓΩΝΑ

ΕΛΛΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ. Εργοστάσιο POLYCAST. Άρραβωνισμένη. 19 χρόνων: Οικονομικοί λόγοι και η προσφυγία με ανάγκασαν να 'ρθω στο εργοστάσιο. "Ανήκα στη ΠΕΟ που προτιμώ. Ο μισθός μου είναι £6.500 βασικός και ανεβαίνει £8.500. Τα λεφτά που παίρνω είναι πολύ λίγα. "Επειδή ήταν χαμηλός ο μισθός ζήτησα να μη μου αποκόπτεται Ταμείον Προνοίας και να συνεισφέρει μόνο η επιχείρηση. Η μεταφορά στα εργοστάσια γίνεται με δικά μας έξοδα και αυτό κάνει το μισθό να κατεβαίνει ακόμα πιο κάτω. "Αν κάμω μαρμό μπορεί να σταματήσω γιατί θάβει δύσκολο χωρίς βρεφονομεία και νηπιαγωγεία κοντά στη περιοχή που δουλεύω.

ΡΕΒΕΚΚΑ ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ. Εργοστάσιο Ε.Η.Ρ.: Παντρεμένη με δύο παιδιά. 2 χρόνια στο εργοστάσιο. "Ανήκα στη ΠΕΟ. Ο μισθός μου είναι £12. Χρειάζομαι αύξηση. Τα έξοδα της ζωής είναι μεγάλα. Οι τιμές είναι ψηλές. Έχω πρόβλημα με τα παιδιά γιατί το κράτος δεν έχει οργανωμένες υπηρεσίες που να βοηθούν σ' αυτό. Μόνοι μας πρέπει να το αντιμετωπίσουμε. καλές.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΜΙΧΑΗΛ. Εργοστάσιο Ε.Η.Ρ.: Είμαι ελεύθερη. Δουλεύω για 1½ χρόνο. Έχω οικονομικές ανάγκες, είμαι πρόσφυγας. "Ανήκα στη ΠΕΟ. Ο μισθός είναι χαμηλός £9.125. Οι συνθήκες είναι

ΕΡΩΤΗΣΗ: Σε ποιά επίπεδο βρίσκονται σήμερα οι μισθοί των γυναικών εργατριών και πόσο διαφέρουν από τους μισθούς των ανδρών εργατών;

ΕΡΩΤΗΣΗ: Όπως σε όλες τις καπιταλιστικές χώρες, έτσι και στην Κύπρο, η εισοδος της γυναίκας στην εργασία απέτρεψε πρόσθετη πηγή φθηνής εργατικής δύναμης. Για ίση εργασία με τον άνδρα η γυναίκα αμείβεται πολύ λιγότερα.

Η Σύμβαση αρ. 100 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας που ψηφίστηκε το 1951 στην 34η Σύνοδο της και η οποία προνοεί ίση αμοιβή μεταξύ ανδρών και γυναικών για εργασία ίσης αξίας δεν έχει επικυρωθεί ακόμα από την Κυπριακή Κυβέρνηση, ούτε και ισχύουν όποιεςδήποτε νομοθετικές ή διοικητικές προνοίες αναφορικά με αυτό το θέμα. (Από τις 140 χώρες μέλη της Δ.Ο.Ε., μόνο 85 περίπου έχουν επικυρώσει αυτή την Σύμβαση).

Μόνο στις γυναίκες εκπαιδευτικούς και στις γυναίκες δημοσίων υπαλλήλων παρέχεται ίση αμοιβή για ίση εργασία. Οι γυναίκες εργατοϋπάλληλοι που απασχολούνται στον ιδιωτικό τομέα μένουν απροστατευτές από τον νόμο, με αποτέλεσμα να αμείβονται λιγότερο από τους άνδρες συναδέλφους τους.

Σύμφωνα με τα επίσημα στοι-

ΝΙΤΣΑ ΑΝΔΡΕΟΥ. Εργοστάσιο POLYCAST: Παντρεμένη, 26 χρόνων. Ο σύζυγός μου είναι στρατιώτης. Έχω τρία παιδιά και έχω απόλυτη ανάγκη να εργασθώ. Δεν έχω εργασιές σαν εργάτρια ξανά, γι' αυτό δεν ανήκω σε συντεχνία. Δεν μου είπαν να γραφτώ. Ίσως ύστερα. Τρεις μέρες έχω έδω γι' αυτό δεν ξέρω ακριβώς τον μισθό. Νομίζω £8.300 τη δέσμευση. Δεν ξέρω τι θα προφτάσει ο μισθός. Στο εργοστάσιο ερχόμαστε με δικά μας έξοδα. "Αν δεν πρόσεχε η μητέρα μου τα παιδιά θα είχα μεγάλο πρόβλημα. Είναι αναγκαίο να υπάρχουν νηπιαγωγεία κοντά στη δουλειά μας.

ΠΑΥΛΟΥ ΜΑΡΙΑ. Εργοστάσιο Ε.Η.Ρ.: "Ελεύθερη 18 χρόνων. "Απόφοιτη της Σχολής "Μισση" Λεμόθυ: "Έχω ανάγκη από λεφτά γι' αυτό ήρθα στη δουλειά. Δεν ανήκω σε συντεχνία, αν όμως με πλησιάζουν θα γραφτώ. Ο μισθός είναι χαμηλός, £7.500 μόνο καθαρός. "Αναγκάζομαι να είμαι μακριά από την οικογένειά μου.

ΙΛΙΑΔΑ ΟΔΥΣΣΕΩΣ. Εργοστάσιο Ε.Η.Ρ.: "Ελεύθερη. Έχω δύο χρόνια στη δουλειά. "Επρεπε να 'ρθω στο εργοστάσιο γιατί η οικογένειά έχει οικονομικά προβλήματα. Παίρνω £40 το μήνα. Οι ανάγκες μεγαλώνουν, πρέπει να ανέθουν και οι μισθοί.

ΔΑΦΝΗ ΣΑΒΒΑ. Ε.Η.Ρ.: Έχω 4 μήνες στη δουλειά. "Ανήκα στη ΠΕΟ. Ο μισθός είναι £8. Χρειάζεται αύξηση.

Χείρα ο μέσος όρος αμοιβής των γυναικών σε σύγκριση με τον όρο αμοιβής των ανδρών στους πιο βασικούς κλάδους της οικονομίας όπου απασχολούνται γυναίκες ήταν στα χρόνια 1965 — 1975 ως ακολούθως:

- α) Στον κλάδο της Γεωργίας το 1965 η αμοιβή των γυναικών αντιπροσώπευε το 53% της αμοιβής των ανδρών και το 1975 το 60%.
- β) Στην μεταποιητική βιομηχανία το 1965 η αμοιβή των γυναικών αντιπροσώπευε το 49% της αμοιβής των ανδρών και το 1975 το 50%.
- γ) Στο εμπόριο το 1965 η αμοιβή των γυναικών αντιπροσώπευε το 67% της αμοιβής των ανδρών και το 1975 το 60%.

Επίσημα στοιχεία για τα χρόνια 1976—77 δεν υπάρχουν. "Αν όμως παρατηρήσουμε τις συλλογικές συμβάσεις που έχουν αναβιώσει σ' αυτά τα χρόνια θα δούμε ότι υπάρχει βελτίωση στους μισθούς των γυναικών και σμίκρυνση της διαφοράς μεταξύ της αμοιβής ανδρών και γυναικών. Για παράδειγμα στις βιομηχανίες "Ενδυσης και "Υπόδησης ο μέσος όρος αμοιβής των γυναικών αντιπροσώπευε το 61% του μέσου όρου μισθού των ανδρών. Στην κοσμετοποιία ο μέσος όρος αμοιβής των γυναικών ήταν το 78% της αμοιβής των ανδρών και το 1977 το 81%.

"Απ' αυτά τα παραδείγματα θα δούμε ότι οι συντεχνίες της ΠΕΟ εφαρμόζοντας σωστά τις αποφάσεις του Γενικού Συμβουλίου της "Ομοσπονδίας μας (23.10.76) πέτυχαν σημαντική βελτίωση προς όφελος των χαμηλά αμειβόμενων γυναικών.

Στις αποφάσεις αυτές τονίζονται: ότι εθα αγωνισθούμε για την βελτίωση του βιοτικού επιπέδου των χαμηλά αμειβόμενων εργατοϋπαλλήλων και οι αυξήσεις που θα ζητήσουμε θάβουν μεγαλύτερες για τους μισθούς πρόσληψης και τα χαμηλά αμειβόμενα τμήματα της εργατικής τάξης.

Η όρθη εφαρμογή αυτής της απόφασης συνεδίασε στην προώθηση της ήδη χαραγμένης πολιτικής της ΠΕΟ για συνεχή μείωση της διαφοράς μεταξύ της αμοιβής ανδρών και γυναικών. Παράλληλα με την συνέχιση αυτής της πολιτικής η ΠΕΟ σε εξάρτηση πάντοτε με τις πολιτικές συνθήκες που θα επικρατούν στον τόπο μας, θα συνεχίσει να αγωνίζεται για την επικύρωση από μέρος της Κυβέρνησης της Σύμβασης αρ. 100, όλη της ίσης αμοιβής μεταξύ ανδρών και γυναικών για εργασία ίσης αξίας. Γνωρίζουμε ότι μόνο με την επικύρωση αυτής της Σύμβασης, το πρόβλημα της αμοιβής της γυναικείας εργασίας δεν πρόκειται να λυθεί στην ολότητά του.

Η σ. Μ. ΒΑΝΕΖΟΥ ΤΗΣ ΠΕΟ ΑΠΑΝΤΑ ΣΤΗ ΣΟΣ. ΕΚΦΡΑΣΗ

Αυτό αποδεικνύεται από την πείρα άλλων χωρών. Για παράδειγμα σ' τις ΗΠΑ η Σύμβαση αυτή επικυρώθηκε το 1963. Σύμφωνα με με στοιχεία του 1975 το σύνολο της αμοιβής των γυναικών σ' ολόκληρη τη χώρα μόλις καλύπτει το 60% του συνόλου της αμοιβής των ανδρών.

Συνεπώς, η επικύρωση της Σύμβασης από την Κυπριακή Κυβέρνηση κι η ψήφιση ειδικής νομοθεσίας θα αποτελέσει ένα ισχυρό όπλο στον άγώνα των εργαζομένων γυναικών και των Συντεχνιών τους για καταργηση των διακρίσεων σε βάρος τους και την κατάκτηση της ισοτιμίας τους.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Σε ποιά βαθμό έχει συγχριστεί ειδικά μετά το πραξικόπημα — εισβολή ή βιομηχανική ανάπτυξη πάνω στο γεγονός ότι οι γυναίκες πληγρώνονται πιο χαμηλά;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Τα χαμηλά μεροκάματα των γυναικών, η άιση αμοιβή μεταξύ ανδρών και γυναικών γενικότερα, δεν είναι καθόλου καινούργιο φαινόμενο ούτε κα ισυνέπεια του πραξικοπήματος και της εισβολής. Είναι γεγονός και το ανέφεραμε και προηγουμένα ότι η γυναίκα αποτελεί λει πρόσθετη πηγή φθηνής εργατικής δύναμης και μενολύτερων υπερκερδών. Αυτό δεν συνέβηκε μετά το πραξικόπημα-εισβολή, αλλά ίσχυε πάντοτε. Συνεπώς δεν μπορούμε να ισχυρισθούμε ότι τα χαμηλά μεροκάματα των γυναικών είναι κάτι καινούργιο το οποίο από μόνο του συνέβαλε στην οικονομική ανάπτυξη.

Οι βασικότεροι παράγοντες που συνέβαλαν αποφασιστικά στην ανάκαμψη της Κυπριακής οικονομίας, 3 μόνο χρόνια μετά το φασιστικό πραξικόπημα και την Τούρκικη εισβολή είναι:

- α) Η όρθη και πατριωτική πολιτική που ακολούθησε η ΠΕΟ και το συνδικαλιστικό κίνημα γενικότερα άμεσα μετά τις καταστροφικές συνέπειες που υπέστη η οικονομία εξ αιτίας του φασιστικού πραξικοπήματος και της Τούρκικης εισβολής.

- β) Η κατανόηση, και πολιτική ωριμότητα που επέδειξε η εργατοϋπαλλήλική τάξη μαζί οι εργαζόμενες γυναίκες μέσα σε εκείνες τις συνθήκες και η αποφασιστικές σημασίες συμβολή ήτους στην αναζωόγηση και ανάκαμψη της οικονομίας μας.
- γ) Η πολιτική που ακολούθησε η Κυπριακή Κυβέρνηση και τα μέτρα που πήρε για ανακαμψη της καταστραμμένης οικονομίας μας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ποιά προβλήματα αντιμετωπίζουν οι παντρεμένες εργάτριες, πως λύνουν το πρόβλημα των παιδιών και ποιά η πολιτική της ΠΕΟ πάνω σ' αυτό το θέμα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Οι παντρεμένες εργάτριες ή καλύτερα οι μητέρες εργατοϋπαλλήλων γενικά αντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα στην εκπλήρωση του διπλού κοινωνικού τους ρόλου, σαν μητέρες και σαν εργαζόμενες.

Το σοβαρότερο πρόβλημά τους, το οποίο αρκετές φορές τις έμποδίζει να εργασθούν είναι αυτό της φροντίδας και προστασίας των παιδιών τους τις ώρες που εργάζονται.

Το πρόβλημα αυτό, πάντοτε απασχολούσε την ΠΕΟ και το Γυναικείο της Τμήμα.

Με διάφορες κινητοποιήσεις και εκδηλώσεις επανειλημμένα ζητούσε την λήψη συγκεκριμένων μέτρων για την αντιμετώπιση αυτού του προβλήματος και την υποβοήθηση των μητέρων να εργασθούν, έξω από το σπίτι.

Τα τελευταία 1—2 χρόνια η Κυβέρνηση πήρε ορισμένα μέτρα για την αντιμετώπιση τούτου του προβλήματος, ιδρύοντας παιδικούς σταθμούς και νηπιαγωγεία κυρίως στους προσφυγικούς καταυλισμούς και συνοικισμούς. "Όμως, παρά αυτό το γεγονός, το πρόβλημα της προστασίας των παιδιών των εργαζομένων μητέρων παραμένει ακόμα αρκετά οξύ.

Η Κυβέρνηση σε συνεργασία με την εργοδοτική πλευρά θα πρέπει να εντείνουν τις προσπάθειές τους και να προχωρήσουν αποφασιστικά και συγκεκριμένα στην αντιμετώπιση του προβλήματος, ιδρύοντας βρεφονομικούς και παιδικούς σταθμούς, σ' τις βιομηχανικές περιοχές, σε αγροτικά κέντρα, συνοικίες και προσφυγικούς συνοικισμούς οι οποίοι πραγματικά να εξυπηρετούν τις εργαζόμενες μητέρες.

Παράλληλα να μελετηθεί και να ληφθούν τα κατάλληλα μέτρα για παροχή προστασίας στα παιδιά των εργαζομένων μητέρων που φοιτούν στα δημοτικά σχολεία και τα οποία κατά τις απογευματινές ώρες μένουν έκτεθειμένα σ' ένα σαρφ κινδύνου, χωρίς καμία προστασία.

Για την υποβοήθηση των μητέρων να εργασθούν θα πρέπει να τους παρασχεθούν περισσότερες διευκολύνσεις και κινήσεις. Το Τμήμα Γυναικών εργατοϋπαλλήλων της ΠΕΟ προγραμματίζει ειδική κινητοποίηση για την αντιμετώπιση των προβλημάτων της εργαζόμενης μητέρας. Μεταξύ άλλων θα ζητήσει την επικύρωση της Σύμβασης της ΔΟΕ αρ. 103 Περὶ Προστασίας της μητρότητας και την τροποποίηση του Νόμου Περὶ Κοινωνικών Ασφαλίσεων έτσι που να αυξηθούν τα ωφελήματα που παρέχονται στις εργαζόμενες μητέρες. Μεταξύ άλλων θα τοκετοί, επίδομα τα μητρότητας και βοηθήματα τακτικά.

η εξέλιξη του εργατικού κινήματος και συγχρόνα προβλήματα του σοσιαλισμού

ΕΥΡΩΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ:

ΜΕΡΟΣ Α'

Ο Ευρωκομμουνισμός είναι μια ιδεολογία που εμφανίστηκε στα τελευταία χρόνια με την στροφή των Δυτικοευρωπαϊκών Κομμουνιστικών Κομμάτων (και του Κ.Κ. Ιαπωνίας) μακριά από τη δικτατορία του προλεταριάτου στην οποία ήταν ταγμένα και από τον παραδοσιακό τους φιλοσοφισμό. Σήμερα τα κόμματα αυτά έχουν γίνει έθνικιστικά κόμματα ταγμένα στην άστική δημοκρατία που διεκδικούν μέσω του εκλογικού συστήματος, μέρος της κυβερνητικής εξουσίας και δέχονται τους κανόνες του εκλογικού παιχνιδιού. "Όλες οι ένδειξεις δεικνύουν πως τα κόμματα αυτά πάν να διαμορφωθούν σύμφωνα με τα Σοσιαλδημοκρατικά κόμματα των βορειοευρωπαϊκών χωρών.

Μια ολοκληρωμένη ανάλυση της θεωρίας του Ευρωκομμουνισμού και μια ιστορική κοινωνικο-οικονομική ανάλυση που θα εξηγούσε την εμφάνιση αυτής της νέας ρεφορμιστικής ιδεολογίας είναι κάτι το αδύνατο εδώ. Μπορούμε, όμως να πούμε μερικά λόγια και για τα δυο αυτά πράγματα που θα θέλαμε να αποτελέσουν την αρχή μιας συζήτησης πάνω σ' αυτό το θέμα.

Τα σημερινά Κ.Κ. γεννήθηκαν μετά τη Ρωσική Έπανάσταση σε μία περίοδο κρί-

σεως. Τα ΚΚ ήταν σφικτά οργανωμένα, είχαν σαν αποτέλεσμα μια επαναστατική άδραση που στις χώρες της Ευρώπης. Στην δεκαετία 1930-1940 δεν μπόρεσαν τα ΚΚ να αντισταθούν στο φασισμό και να πλατύνουν τη μαζικότητά τους. Για αυτή την περίοδο έχουμε πει αρκετά στις προηγούμενες μας εκδόσεις.

Μετά από το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο τα ΚΚ ξαναεμφανίστηκαν με σχεδόν την ίδια προπολεμική. Δηλ. ιδεολογικά ήταν ταγμένα σε μια επαναστατική Μαρξιστική θεω-

ρία της Γαλλίας, που διαφωνούσαν με την τακτική αυτή των κομμάτων τους. Μια κλασική δικαιολόγηση, της τακτικής που ακολουθούσαν αυτά τα κόμματα, που δινόταν στα μέλη, ήταν επιχειρήματα που υπονοούσαν πως η τακτική αυτή ήταν ένα παιχνίδι παραπλάνησης του καπιταλισμού μέχρι σ' ότου οι συνθήκες επιτρέψουν μία πιο δυναμική και αγωνιστική τακτική. Για να καταλάβουμε τι ήταν αυτή η τακτική που επικράτησε και γιατί εμφανίστηκε πρέπει να κοιτάξουμε τις οικονομικό-κοινωνικές συνθήκες στην Ευρώπη μετά το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο.

Η περίοδος μετά τον πόλεμο και μέχρι το 1965 ήταν μία περίοδος σχετικής ένδυνάμωσης και σταθεροποίησης του Ευρωπαϊκού καπιταλισμού. Σχεδόν όλες οι χώρες της Ευρώπης πέρασαν μία περίοδο οικονομικής ανάπτυξης και προόδου. Κάτω από αυτές τις συνθήκες οικονομικής ανάπτυξης και άνδρου, λέγεται πως τα Κομμουνιστικά κόμματα, συγκέντρωσαν την τακτική τους γύρω από τους βραχυπρόθεσμους αγώνες για την καλύτερη του βιοτικού επιπέδου των εργατών και μελών των με σκοπό να πάρουν και για την εργατική τάξη, ένα μέρος των αυξημένων κερδών. Αυτή η τακτική και τέτοιοι αγώνες, όμως, εκ φύσεως, παίρνουν σαν δεδομένο και μόνιμο το οικονομικό-κοινωνικό σύστημα μέσα από το οποίο διεξάγονται: και δεν

μπορούν παρά να οδηγήσουν σε ιδεολογικό εκφυλισμό και στο ρεφορμισμό. Ταυτόχρονα δημιουργήθηκαν και τεράστιες κομματικές και συνδικαλιστικές γραφειοκρατίες για την διεκπεραίωση αυτής της τακτικής. Οι γραφειοκράτες των κομμάτων και συντεχνιών που σιγά σιγά αποκτούν προσωπικά όφελη και δυνατόι να φτάσουν στο σημείο που συνειδητά πλέον δεν θέλουν την καταστροφή του συστήματος που

Τα ΚΚ της Ευρώπης συνεχίζουν για αρκετό καιρό να υποστηρίζουν στα λόγια την ορθόδοξη επαναστατική μαρξιστική θεωρία αλλά δεν μπορούν να συνεχίσουν τη στιγμή που στην πράξη ακολουθούσαν μία πολιτική που έρχεται σε σύγκρουση με την ιδεολογία. Η απόρριψη της δικτατορίας του προλεταριάτου και η εμφάνιση της ιδεολογίας του Ευρωκομμουνισμού είναι η ιδεολογική προσαρμο-

Δημοσιεύουμε μία σειρά άρθρων σχετικά με το φαινόμενο του Ευρωκομμουνισμού. Οι στήλες της Σ.Ε. είναι ανοικτές σ' όσους από τους αναγνώστες μας επιθυμούν να εκφράσουν απόψεις γύρω από το θέμα. Πιστεύουμε πως μια τέτοια συζήτηση θα βοηθήσει στο να διαλυθεί η σύγχυση που επικρατεί και να συνεισφέρει στο ξεκαθάρισμα των ιδεολογικών προσανατολισμών του Κυπριακού Εργατικού κινήματος.

σης του Ευρωπαϊκού καπιταλισμού. Ήταν επαναστατικά Μαρξιστικά κόμματα που βλέπαν τις πιθανότητες για προλεταριακές επαναστάσεις σε όλη την Ευρώπη. Οι προοπτικές αυτές, όμως, μέχρι το 1922, δεν υλοποιήθηκαν και ο καπιταλισμός άρχισε να σταθεροποιείται. Μαζί μ' αυτό, η άνοδος της γραφειοκρατίας του Ρωσικού Κομμουν. Κόμματος και της Τρίτης Διεθνούς, γύρω από τις οποίες οργανώσε-

ρις αλλά ακολουθούσαν μια πολύπλοκη πολιτική και τακτική κατευθυνόμενη σε μεγάλο βαθμό από τη Μόσχα, που ήταν μία τακτική συμβιβασμών παρά μία τακτική που δούλευε και φαινόταν να δουλεύει προς την ολοκληρωτική κατάληψη της εξουσίας από την εργατική τάξη.

Στην περίοδο μετά τον πόλεμο υπάρχουν αρκετά παραδείγματα διαγραφών μελών, από τα ΚΚ της Ευρώπης, ειδικά της Ιταλίας και

Ζώρζι Μαρσίσι

Ένρικο Μανφρίνι

τους εξασφαλίζει τις δουλειές των και άλλα οφέλη. Τον ταξικό αγώνα τον βλέπουν σαν ένα αγώνα για την εξασφάλιση για τις κατώτερες και μεσαίες τάξεις ενός μεγαλύτερου ποσοστού κερδών που παράγει το σύστημα το οποίο σύστημα στη βασική του μορφή δεν θέλουν να αλλάξουν.

γής που έγινε από τα κόμματα αυτά στην τακτική τους που ακολουθούν. Συνεχίζουν να υποστηρίζουν άλλες βασικές Μαρξιστικές έννοιες που έρχονται σε σύγκρουση με την τακτική της διεκδίκησης κυβερνητικής συμμετοχής στο άστικό κράτος και συνεχώς υπάρχει η ιδεολογική προσαρμογή. Αυτές οι αντιφάσεις χάνονται καθώς η ιδεολογία των ΚΚ προσαρμόζεται.

Πού θα φτάσει ο Ευρωκομμουνισμός είναι δύσκολο να προβλέψει κανείς. Το ιστορικό παράδειγμα του Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος της Γερμανίας που τον περασμένο αιώνα άρχισε να, ένα μαζικό επαναστατικό μαρξιστικό κόμμα και κατέληξε μέχρι το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο να γίνει ένα καθαρά άστικό σοσιαλδημοκρατικό κόμμα, δεν μπορεί να αγνοηθεί. Οι φάσεις που πέρασε το κόμμα αυτό και οι οικονομικο-κοινωνικές συνθήκες που επηρέασαν την ανάπτυξή του είναι πολύ σημαντικές σε μια προσπάθεια να εξηγήσουμε το σημερινό φαινόμενο του Ευρωκομμουνισμού.

ΚΑΘΕ ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ

ΕΚΛΟΓΕΣ, ΚΛΙΦΦΟΡΝΤ Κ.Λ.Π.

Τα τρία μεγάλα νέα των τελευταίων ημερών που δέσποζαν στις εφημερίδες ήταν τα ακόλουθα:

— Ο κ. Α. Μιχαλίδης εξελέγη πρόεδρος της Βουλής.

— Ο Μητροπολίτης Πάφου Χρυσόστομος εξελέγη ομόφωνα Αρχιεπίσκοπος Κύπρου.

— Ο πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Σπ. Κυπριανού έμεινε ικανοποιημένος από το ενδιαφέρον και το ρόλο των ΗΠΑ και του Κλίφφορντ.

Αυτά απασχόλησαν τις εφημερίδες. Εύτυχως ή δυστυχώς, όμως, τον κοσμάκη δεν τον απασχολούν όλα αυτά. Του είπαν ότι ο κ. Μιχαλίδης είναι ο άγιος: ο κ. Έξακας Παπαϊωάννου, είπε μάλιστα πως αφού έψαξε γι' αυτό να βρει κοινό υποψήφιο που να ανήκει στο ΔΗ.ΚΟ(!) δεν τα κατάφερε κι' έτσι ψήφισε για τον κ.

Μιχαηλίδη, γιατί όπως όλοι ξέρουν, ο σ. Β. Λυσσαρίδης δεν ανήκει στο ΔΗ.ΚΟ. Τι χρειάζονται όμως οι κοινοί υποψήφιοι αφού ούτως ή άλλως θα είναι του ΔΗ.ΚΟ; "Ετσι κι' ο κόσμος τ'ο χει χωνέψει πως όλοι οι κοινοί υποψήφιοι θα είναι του ΔΗ.ΚΟ κι' έχει σταματήσει να ενδιαφέρεται.

Οι αρχιεπισκοπικές εκλογές από την άλλη δεν παρουσίασαν πολύ ενδιαφέρον, αν μη τι άλλο, γιατί δεν υπήρχε αντιπρόσωπος.

Το σημαντικότερο ήταν η επίσκεψη του κ. Κυπριανού στις ΗΠΑ και η ικανοποίησή του, το οποίο είναι παλιά ιστορία. Το ενδιαφέρον του δυτικού παράγοντα, Κλίφφορντ και ΣΙΑ είναι πολύ γνώριμα στον κυπριακό λαό.

ΚΑΘΕ ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ

— ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Στο Παλαιχώρι

Η ΕΔΟΝ ΜΙΛΑ ΓΙΑ ΤΟΝ
ΑΡΙΣΤΕΡΙΣΜΟ

Πρόσφατα, ο οργανωτικός γραμματέας της ΕΔΟΝ κ. Δ. Χριστόφιας μίλησε στο Παλαιχώρι με θέμα τον άριστερο έστρεμισμό. Με τις απόψεις της ΕΔΟΝ και του ΑΚΕΛ πάνω σε τούτο το θέμα, είχαμε την ευκαιρία ν' ασχοληθούμε ξανά, όταν παρόμοια όμιλία έγινε από τον ίδιο όμιλητή στη Λευκωσία στις 25 του Φεβρουάριου 1976.

Στο παρόν άρθρο δεν θ' ασχοληθούμε διεξοδικά με το θέμα αλλά θα θίξουμε όρισμένα βασικά σημεία της όμιλίας του κ. Χριστόφια, που έχουν σοβαρή ιδεολογική ή πρακτική σπουδαιότητα.

ΡΕΦΟΡΜΙΣΜΟΣ

Ήταν αξιοσημείωτη ή παντελής έλλειψη αναφοράς στο φαινόμενο του ρεφορμισμού. Ένώ ο όμιλητής μίλησε για τις διάφορες άριστεριστικές ομάδες, απέφυγε επιμελώς ν' αναφερθεί στις ρεφορμιστικές τάσεις διαφόρων κομμάτων. Μιλώντας, για παράδειγμα, σχετικά με την πολιτική των Κ.Κ. Ιταλίας και Γαλλίας, ανέφερε απλώς πως τα κόμματα τούτα ακολουθούν την ταχτική που πιστεύουν πως είναι σωστή μέσα στις δοσμένες συνθήκες. Καμιά συζήτηση της πίστης τούτων των κομμάτων σε απλώς και μόνον κοινοβουλευτικές διαδικασίες, της εγκατάλειψης της δικτατορίας του προλεταριάτου, ή ακόμα της πρόσφατης διένεξης τους με τη Μόσχα.

Πιστεύουμε πως σε αντιδιαστολή με τον άριστερισμό θάπρεπε νά συζητηθεί και το φαινόμενο του ρεφορμισμού, της πίστης δηλαδή στις σταδιακές μεταρρυθμίσεις ενός φαινομένου που είναι πολύ διάχυτο στις μέρες μας.

Μία τέτοια προσέγγιση θά ξεκαθάριζε πιο εύκολα την σωστή επαναστατική πορεία σε αντιδιαστολή με το ρεφορμισμό και τον άριστερισμό.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΑΣΤΙΚΗ ΤΑΞΗ
ΚΑΙ Ο ΜΑΚΑΡΙΟΣ

Μιλώντας για την περίπτωση της Κύπρου, ο κ. Χριστόφιας χαρακτήρισε σαν άριστεριστική την αντιπαράθεση ή τη μη υποστήριξη της εθνικής αστικής τάξης. Υπάρχουν, σήμερα, λέει δύο κομμάτια της αστικής τάξης: ή εθνική αστική τάξη και ή εξηρημένη οικονομική ολιγαρχία, που συμμαχεί με τον ιμπεριαλισμό και τους Τούρκους. Η πρώτη εκπροσωπήθηκε από το Μακάριο και τώρα από τον Κυπριανού ή εκπροσώπηση της δεύτερης δεν διευκρινίστηκε.

Έτσι, συνέχισε ο κ. Χριστόφιας σήμερα το κίνημα έχει καθήκον νά διεξάγει τον απλευθερωτικό αγώνα «από κοινού» με την εθνική αστική τάξη. Θέμα εξουσίας δεν μπαίνει για το ΑΚΕΛ, είπε, μέχρι την ολοκλήρωση της ανεξαρτησίας της Κύπρου.

Σήμερα, όμως, στις χώρες του Τρίτου Κόσμου, κάτω από νεοαποικιστικές συνθήκες ή έννοια της εθνικής αστικής τάξης στερείται σχεδόν εντελώς εμπειρικού περιεχομένου. Γενικά, εθνική αστική τάξη ονομάζεται το κομμάτι της αστικής τάξης που θά είχε συμφέρον νά αναπτυχθεί ανεξάρτητα από τον ιμπε-

ριαλισμό. Θεωρητικά, δόκλρη ή αστική τάξη μιας υπανάπτυκτης χώρας θάχε να τέτοιο συμφέρον για νά εκμεταλλεύεται από μόνη της δόκλρη τη χώρα, και νά μη μοιράζεται την υπεραξία των εργαζομένων με το μεγάλο συνέταιρο, τον ιμπεριαλισμό. Κάτι τέτοιο όμως, είναι ούτοπικό. Η συνένωση της καρκ. οικονομίας με την τρομακτική διεθνοποίηση του καφελίου και τη δημιουργία ενός πολύπλοκου οικονομικού ιμπεριαλιστικού συμπλέγματος καθιστά την ανάπτυξη μιας υπόπιας αστικής τάξης ανεξάρτητα από τον ιμπεριαλισμό μία εξωπραγματική πιθανότητα, που δεν έχει επιβεβαιωθεί ιστορικά σχεδόν πουθενά.

Πολύ περισσότερο, μέσα στις συνθήκες της Κύπρου, μιας πολύ μικρής χώρας, που ποτέ δεν μπορεί νά προσεγγίσει ένα σχετικά επίπεδο αυτόρκειας, τούτη ή πιθανότητα είναι ακόμα πιο απομακρυσμένη.

Το κόμμα του Κυπριανού, αντιπροσωπεύει βασικά μικροαστικά, και μεσαία στρώματα, και όχι ένα τμήμα της αστικής τάξης. Η συνέπεια εξακολουθεί νά είναι ουσπερρωμένη γύρω από το πολιτικό πρόγραμμα του Δημοκρατικού Συγερμού.

Η πολιτική του Δ.Σ. είναι γνωστή και συνίσταται στην υποχωρητικότητα απέναντι στον ιμπεριαλισμό. Άς μη ξεχνούμε, επίσης πως είναι ακριβώς ή λανθασμένη τούτη θεωρία που οδήγησε διάφορα κινήματα στην καταστροφή (π.χ. σφαγή των εργατών στην Καντώνα 1927 από τον Τσιάγ και Σέκ), αλλά και το ίδιο το ΑΚΕΛ

Τούτο το άρθρο δημοσιεύτηκε στην περασμένη μας έκδοση. Δυστυχώς, όμως, λόγω πολλών τυπογραφικών λαθών το κείμενο έγινε σχεδόν άγνωστο, με αποτέλεσμα πολλοί αναγνώστες της Σ.Ε. νά εκπράσσουν, δικαιολογημένα, το παράπονό τους. Άπολογούμεστε στους αναγνώστες μας και ξαναδημοσιεύουμε το κείμενο διορθωμένο, γιατί δεν έχει χάσει την επικαιρότητά του.

στο νά βλέπει σε κάποιο στάδιο τον Κληρίδη και το τότε κόμμα του σαν πολιτικούς εκπροσώπους της «εθνικής» ή «πατριωτικής» αστικής τάξης και νά συνεργάζεται μαζί του.

Μιλώντας για τον Μακάριο κ. Χριστόφιας τον χαρακτήρισε σαν καθαρά ταξικό εκπρόσωπο της εθνικής αστικής τάξης. Πιστεύουμε πως τούτη ή αντιμετώπιση του Μακαρίου είναι λανθασμένη. Σε περασμένες εκδόσεις αναλύσαμε το κοινωνικό και πολιτικό περιεχόμενο του ρόλου του Μακαρίου.

Έδώ θ' άρκεστούμε νά επαναλάβουμε πως ο Μακάριος υπήρξε ένας συμβιβασμός ανάμεσα σε μία σχετικά αδύναμη αστική τάξη και στο εργατικό κίνημα.

Υπήρχε ένας ισορροπητής αντίθεσεων, που τον τελευταίο καιρό έγιναν πολύ έντονες που δύσκολα κρατούνταν σε ισορροπία. Τούτο ήταν αποτέλεσμα της δυναμικής της αστικής τάξης και της συνευθροποίησης της στη 17ετία που πέρασε, αλλά και απόρροια της δύσκολης πολιτικής κατάστασης που δημιουργήθηκε μετά την εισβολή. Έτσι είχαμε την πρώτη ανοιχτή και σοβαρή σύγκρουση ανάμεσα στο Μακάριο και την αστική τάξη, με τις τελευταίες βουλευτικές εκλογές.

ΤΑ ΕΡΓΑΤΙΚΑ
ΑΙΤΗΜΑΤΑ

Σ' έρώτηση από το άχροατήριο, κατά πόσο οι εργατικές υποχωρήσεις μετά την εισβολή είναι επαναστατική πράξη, ο κ. Χριστόφιας απάντησε ότι αποτελούν έ-

παναστατική πράξη, γιατί επέτρεψαν την δραστηριοποίηση της οικονομίας. Και ή ισχυρή οικονομία είναι το αναγκαίο υπόβαθρο του αγώνα. Πρόσθεσε, επίσης ότι ή εργατική τάξη δέχτηκε αυτές τις θυσίες γιατί είναι πολύ συνευθροποιημένη.

Οι εργατικές υποχωρήσεις σήμαιναν στην ουσία πως εργατική τάξη φορτώθηκε όλα τα όλη των συνεπειών του πολέμου, για νά πλουτίσει ή οικονομική ολιγαρχία μέσα στις συνθήκες της κατοχής και της προσφυγιάς.

Ταυτόχρονα, ή οικονομική ολιγαρχία κήρυξε και κηρύσσει την πολιτική της υποχώρησης. Δυσκολεύουμε νά δοίμε πως ή πιάση των συνεπειών, μέσα σε τούτα τα δεδομένα, αποτελεί πράξη επαναστατική. Άλλά ή πολιτική τούτη ίσως δικαιολογηθεί χρησιμοποιώντας πάλι την έννοια της πατριωτικής αστικής τάξης.

Έχουμε, όμως, ξεκαθαρίσει πως καμιά έλλιδα απελευθέρωσης δεν μπορεί νά σπρηχθεί πάνω στην εθνική αστική τάξη γιατί αυτή ή έννοια, μέσα στις συνθήκες τουλάχιστο της Κύπρου, δεν έχει κανένα πραγματικό περιεχόμενο. Κι αν ακόμα υπάρχουν σπέρματα αυτού που ονομάζεται εθνική αστική τάξη, το κίνημα δεν μπορεί νά εμπιστευτεί στα χέρια αυτού του στρώματος την ήγεςία ενός απελευθερωτικού αγώνα, γιατί είναι αναπόφευκτο πως σε κάποιο στάδιο θά υποχωρήσει απέναντι στον ιμπεριαλισμό, γιατί τελικά δεν μπορεί νά υπάρξει ανεξάρτητα απ' αυτόν.

ΜΑΘΗΤΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Το εκπαιδευτικό σύστημα του τόπου μας με τες αναχρονιστικές του δομές, και με κύριο σκοπό την εξυπηρέτηση της άρχουσας τάξης και των συμφερόντων της, που έχει σαν προέκταση την δημιουργία πολιτών που νά ακολουθούν και νά υπηρετούν πιστά το σύστημα. Επίσης νά υποτάσσουν την αγωνιστικότητα και την μαχητικότητα των μαθητών με την έτοιμη πειθαρχία που εφαρμόζει ή διεύθυνση. Ο συνδυασμός και ή άλληλοεπίδραση όλων αυτών των καταστάσεων και συνθηκών έχουν σαν αποτέλεσμα την δημιουργία πολλών προβλημάτων για τους μαθητές.

Η σύνθεση της μόρφωσης που προσφέρεται στους μαθητές δεν ανταποκρίνεται στες πραγματικές τους ανάγκες. Οι μαθητές είναι αναγκασμένοι νά μελετούν με λεπτομέρεια μαθήματα έντελως αντίθετα με το κλάδο που ακολουθούν. Άλλά ο βαθμός της μόρφωσης και της ειδικευσης που προσφέρει ή εκπαίδευση του τόπου είναι άρκετή, έτσι που ο κάθε απόφοιτος νά εί-

ναι σε θέση νά μπή στην παραγωγική δύναμη σά μία φτηνή εργατική μονάδα. Αυτό το πρόβλημα επηρεάζει σε ένα άρκετά μεγάλο βαθμό τους μαθητές που προέρχονται από τες οικονομικά καταπιεζόμενες τάξεις, γιατί αυτοί οι μαθητές στη πληθώρα των περιπτώσεων είναι αναγκασμένοι παράλληλα με τον αγώνα τους για μόρφωση νά εργάζονται για νά καλύψουν

τες βασικότερες τους οικονομικές ανάγκες. Επίσης τα διόδια που παρέχονται από το κράτος είναι διατυπωμένα σε μία ακαταλαβίστικη γλώσσα, έτσι που καταντούν άνιαρά και πολλές φορές δυσκατανόητα για τον μαθητή.

Ένα άλλο εξ ίσου σοβαρό και φλέγον πρόβλημα που αντιμετώπιζουν οι μαθητές είναι ή μη παροχή δωρεάν εκπαίδευσης σε όλα τα επίπεδα. Παρέχεται δωρεάν εκπαίδευση μόνο μέχρι τον τρίτο χρόνο της φοίτησης στη μέση εκπαίδευση. Έτσι οι μαθητές που προέρχονται από εργατικές, προσφυγικές και φτωχολογικές οικογένειες αντιμετώπιζουν πολλές δυσκολίες στην παράπέρα φοίτησή τους.

Η έλλειψη συνδικαλιστικών ελευθεριών για τους μαθητές είναι καθαρά αντιδημοκρατική και μετατρέπει τον μαθητόκοσμο σε έρμαιο των

οργάνων της άρχουσας τάξης και των ατόμων που την αντιπροσωπεύουν στα σχολεία. Ο μαθητόκοσμος όπως κάθε κομμάτι κοινωνίας που ζούμε, χρειάζεται τά όργανά του για νά προσπίζεται: τά συμφέροντά του. Ο μαθητικός συνδικαλισμός είναι ένας από τους πλέον βασικούς τομείς, που οι μαθητές πρέπει νά στρέψουν την προσοχή και την αγωνιστικότητά τους. Γιατί με το μαθητικό συνδικαλισμό θά μπορούσαν οι μαθητές, νά μετατρέψουν σε πιο ευνόικες τες συνθήκες που επικρατούν σ' όλη τη ζωή του σχολείου, και νά όρουν μία ικανοποιητική λύση/στή πληθώρα των προβλημάτων που αντιμετώπιζουν.

Η αντίθεση της άρχουσας τάξης στην ελεύθερη πολιτικοποίηση των μαθητών δημιουργεί ένα τεράστιο πρόβλημα. Βασικός σκοπός του

σχολείου είναι ή δημιουργία όρμων και σωστά προβληματιζομένων πολιτών, για νά μπορέσουν νά προσφέρουν κάτι το θετικό στη κοινωνία. Πρέπει οι μαθητές νά απαιτήσουν δυναμικά την ελεύθερη πολιτικοποίηση.

Μ' ατή την εκτενή αναφορά και ανάλυση των προβλημάτων που αντιμετώπίζει ο μαθητόκοσμος του τόπου μας, φτάνουμε στο συμπέρασμα ότι μόνο οι μαθητές με ένα συστηματικό, οργανωμένο και δυναμικό αγώνα θά μπορέσουν νά όρουν μία λύση σ' όλα τους τά προβλήματα, και επίσης οι μαθητές δεν πρέπει νά έχουν ένα παθητικό ρόλο στην όλη ζωή του σχολείου και νά περιμένουν παραχώρησης, που θά καλύτερέψουν τη σχολική τους ζωή, από την άρχουσα τάξη δίχως δυναμικό αγώνα.

Π. ΛΑΡΚΟΥ

ΜΙΑ ΤΟΥΡΚΟΚΥΠΡΙΑΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΙ "Ελληνες και οι Τούρκοι της Κύπρου μπορούν να ζήσουν μαζί

ΚΟΙΝΟΙ ΕΧΘΡΟΙ ΚΟΙΝΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Για πάρα πολλά χρόνια οι "Ελληνες και οι Τούρκοι της Κύπρου έζησαν και δημιούργησαν μαζί σαν αδελφία. Μέχρι το 1955 οι κοινοί προβληματισμοί, η κοινή μοίρα, οι κοινές χαρές και τα κοινά θάσανα του φτωχόκοσμου των Τούρκων και των "Ελλήνων δημιούργησαν αδιάρρηκτους δεσμούς φιλίας και αδελφότητας. Οι εργαζόμενοι άσχετα από καταγωγή ή θρησκεία αγωνίζονταν σε κοινά συνδικάτα για τις κοινές διεκδικήσεις των, οι φτωχοί αγρότες σύχναζαν σε κοινά καφενεία, είχαν κοινές εκδηλώσεις. Ακόμα και οι γάμοι είχαν μετατραπεί σε εκδηλώσεις κοινής διασκέδασης όπου όλοι μαζί "Ελληνες και Τούρκοι γιόρταζαν και τραγουδούσαν τις πίκρες της ζωής, την αγάπη και τον μόχθο του αγρότη.

Στ' άλλωνια και τις αυλάδες, τα παιδιά μεγάλωναν μαζί χωρίς ή σφραγίδα της φυλής ή της θρησκείας να είναι στοιχείο διαχώρισμού στα παιχνίδια ή τα μαλλώματα.

Σήμερα ύστερα από τα κακά που προξένησε στο λαό μας ο ιμπεριαλισμός και οι ντόπιοι "Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι πράκτορες του, οι όλοι άνθρωποι που μόχθουν και της δουλειάς σ' όποιον σημείο της Κύπρου μας κι' αν είναι, νοσταλγούν να ζήσουν και πάλι μαζί γιατί καταλαβαίνουν ότι δεν έχουν να μοιράσουν τίποτα ανάμεσά τους.

Η ντόπια αντίδραση και από τις δύο πλευρές προσπαθεί με κάθε τρόπο να ρίξει τις εθνοτικές στη μία ή την άλλη κοινότητα συμπιέζοντας την πραγματικότητα σε δυο σύνολα και τον Κυπριακό λαό σε δύο ξεχωριστά τσουβάκια.

Αυτό ίσως να είναι σωστό μέσα στα μυαλά της οικονομικής ολιγαρχίας και των δύο πλευρών, για την λαό όμως είναι μια σαπουνόφουστα, μια έννοια φτιαχτή και κατασκευασμένη.

Όταν το 1955 άρχισε ο απελευθερωτικός αγώνας του λαού μας πάνω σε λαθραμένα συνθήματα και χωρίς την συμμετοχή των προοδευτικών δυνάμεων και των προοδευτικών Τουρκοκυπρίων, οι "Αγριοί αποικιστές εκμεταλλεύτηκαν το γεγονός σπέρνοντας το μίσος και τον σωβινισμό ανάμεσα στις δύο κοινότητες.

Τότε ρίχτηκε, μεταξύ ορισμένων σωβινιστικών Τουρκοκυπριακών κύκλων, σαν αντίδοτο στην "ΕΝΩΣΗ" το σύνθημα "ΔΙΧΟΤΟΜΗΣΗ Η ΘΑΝΑΤΟΣ". Η τρομοκρατική εργασία Τ.Μ.Τ. κάτω από την ήγηση του φασίστα Ντεκτάς, άρχισε την δράση της εκείνη την περίοδο με τρομο-

κρατικές ενέργειες ενάντια στους προοδευτικούς Τουρκοκύπριους για να μετατραπεί σύντομα σε όργανο των αποικιστών και του ιμπεριαλισμού.

Το διαιρετικό σύνταγμα της Ζυρίχης όχι μόνο δεν έδινε λύση στο πρόβλημα που δημιουργήθηκε αλλά μονιμοποιούσε συνταγματικά τον διαχωρισμό, το μίσος και τον σωβινισμό. Τα φασιστικά στοιχεία και των δυο κοινοτήτων συνέχισαν την τρομοκρατική δράση τους και μετά το 1960 για να φτάσουμε στα επεισόδια του 1963.

Η ήγηση των Τ)Κ παρέσυρε, άλλωστε με την δια και άλλωστε εκμεταλλευόμενη την δράση των τρομοκρατών της άλλης πλευράς, τους Τ)Κ να εγκαταλείψουν τα σπύτια τους και να μαζευτούν στα μεγάλα τουρκικά άμμιγ χωριά ή στους τουρκικούς τομείς των πόλεων.

Έτσι δημιουργήθηκε ο πρώτος γεωγραφικός κατά κάποιον τρόπο διαχωρισμός, οι "πράσινες γραμμές" και τα πρώτα θήματα για τον πλήρη διαχωρισμό.

Όμως η επαφή δεν σταμάτησε, με την πάροδο του χρόνου οι δυο κοινότητες συνειδητοποίησαν ότι για να πάει μπροστά ο τόπος ο αγώνας πρέπει να είναι κοι-

νός, ή συνεργασία σχεδόν σ' όλους τους τομείς άρχισε να επανέρχεται.

Όμως ο ιμπεριαλισμός επαγρυπνούσε για να θέσει σε ενέργεια την τελευταία φάση της συνωμοσίας πραξικόπημα — εισβολή, χρησιμοποώντας την "Ελληνική χούντα και το αντιδραστικό καθεστώς της Τουρκίας.

Ένας λαός οδηγείται στην σφαγή και τον αφανισμό για να εφαρμιστούν κάποια συμφέροντα ξένα, υποπτα, και αντιδραστικά, τα συμφέροντα του Αμερικάνικου ιμπεριαλισμού.

Οι ιμπεριαλιστικοί στρατοί και η δια μπορούν να επιβάλλουν ένα γεωγραφικό διαχωρισμό εθνοτικά, δεν μπορούν όμως να επιβάλουν αυτό τον διαχωρισμό και στην σκέψη των ανθρώπων όσα μέσα κι' αν χρησιμοποιήσουν.

Σήμερα "Ελληνες και Τούρκοι ζουν χωριστά, και πολλές χιλιάδες "Ελληνες και Τούρκοι είναι πρόσφυγες στην ίδια τους την πατρίδα δυο θήματα από τα σπύτια τους και την γη τους που πότισαν με ιδρώτα και αίμα, οι σκέψεις τους όμως συναντώνται σ' ένα σημείο και εκεί είναι που δεν επιβάλλεται καμιά "πράσινη γραμμή", συναντώνται στο σημείο του κοινού αγώνα ενάντια στον ξένο κατακτητή και τον ιμπεριαλισμό, του κοινού αγώνα για την Λευτεριά και την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, του κοινού αγώνα για να γίνει κάποτε αυτός ο λαός ανεξάρτητος από εθνική καταγωγή ή θρησκεία διαφεντευτής της μοίρας του και της δουλειάς του, χωρίς ξένους καταπιεστές ή "προστάτες".

"Ένας Τουρκοκύπριος

Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΠΡ. ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΑΠΟ ΤΗΝ 1η ΣΕΛΙΔΑ

ποφήφιο που όρισε το ΔΗ.ΚΟ! "Επί πλέον, στο θέμα της υποψηφιότητας του σ. Β. Λυσσαρίδη το ΑΚΕΛ τήρησε στάση άποχής.

Πίσω απ' όλες αυτές τις κοινοβουλευτικές μανούβρες, κρύβεται η πολιτική που για χρόνια ακολουθεί το ΑΚΕΛ, η πολιτική της ένταξης των δυνάμεων του κάτω από την ήγηση της δεξιάς. Με άλλα λόγια, η πολιτική τούτη παραμένει αδιαφοροποίητη. Η στάση άποχής στο θέμα της υποψηφιότητας του προέδρου της ΕΔΕΚ, δείχνει, ίσως, μία προσπάθεια για μετριάση πιθανών αντιδράσεων από τη βάση του ΑΚΕΛ και τις μάζες του λαού γενικότερα, που, φυσικολογικά, δεν είναι δυνατό να πειστούν εύκολα πως ο υποψήφιος του ΔΗ.ΚΟ., είναι πιά κατάλληλος από τον πρόεδρο ενός άριστου κόμματος.

Ο θάνατος του Μακάριου

έχει επιφέρει αρκετές διαφοροποιήσεις στην καθημερινή πολιτική ζωή του τόπου, πολλές από τις οποίες δεν είναι ακόμα καθαρά ορατές. Ο συσχετισμός των ταξικών δυνάμεων, σε συνάρτηση πάντοτε με το διεθνή συσχετισμό των δυνάμεων, είναι τέτοιος που η ένότητα των αντιιμπεριαλιστικών δυνάμεων είναι μια προϋπόθεση απαραίτητη στην πορεία του απελευθερωτικού αγώνα. Από την άλλη η ένότητα τούτη δεν θα πρέπει να χρησιμοποιηθεί άπατηλά, για ν' αποκλείσει το λαό και τα κόμματα της αριστεράς από την συμμετοχή στην εξουσία.

Πολύ περισσότερο, η ένότητα δεν είναι άδυνατό να διαπιστωθεί πάνω στις σημερινές συνθήκες της άγριας εκμετάλλευσης των εργαζομένων και της ταυτόχρονης κερδοσκοπίας των μονοπωλίων, ούτε πάνω

σε μία αντιφατική εξωτερική πολιτική.

Εκείνο, που, λοιπόν, απαιτείται είναι η εξαγγελία ενός αγωνιστικού προγράμματος προς το λαό για συζήτηση που θα διαγράφει τις σωστές προοπτικές και πορεία και θα τοποθετεί τις θέσεις πάνω στις οποίες μπορεί να οικοδομηθεί η ένότητα των δυνάμεων που είναι αντικειμενικά τοποθετημένη αντιιμπεριαλιστικά. Η άποδοχή του προγράμματος θα σημαίνει την σφρηλάτηση μιας πραγματικής αγωνιστικής ενότητας. Είναι, βέβαια, εξαιρετικά σημαντικός ο καθορισμός των αρχών του προγράμματος, που να έγγουονται μια συνεπή αντιιμπεριαλιστική πορεία. Σχετικά με το αυτό ελπίζουμε ν' ασχοληθούμε σύντομα σε μελλοντική μας έκδοση. Προς το παρόν θ' αρκεστούμε να πούμε πως οι περισσότερες απ' αυτές τις αρχές βρίσκονται ήδη μέσα στις προγραμματικές αρχές του Σ.Κ. ΕΔΕΚ και της Σ.Ν. ΕΔΕΝ.

αγοραζετε
τη
σοσιαλιστική
εκφραση

σοσιαλιστική
εκφραση

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Εσωτερικό 24 φύλλα 2000 μίλες
Εξωτερικό 24 φύλλα 2500 μίλες
Τιμή φύλλου 50 μίλες.
Οι έπιταγές στο λογαριασμό
4572 Λαϊκή Τράπεζα Κύπρου
Λευκωσία.

Η Σοσιαλιστική "Εκφραση θα διατείνεται στα Γραφεία της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου 23 Λευκωσία ή για συνδρομές Τ.Κ. 1064 Λευκωσία.